

ffp

OKTOBER-81

**STUDIEOPPLEGG FINNER DU I
RØDE FANE NR.3 -81**

INNHold:

Leder: Om gjennomføringa av planene ut 1981	s. 3
Direktiv om verving	s. 5
DS i Oslo har oppretta boligutvalg	s. 6
Oslo-valget og RVs valgkamp	s. 7
Kort beretning om RV-sentrets arbeid med valgkampinnspurten i Oslo	s. 9
Det endelige valgresultatet for Oslo kommune	s.12
Diskusjonsinnlegg om situasjonen i partiet:	
Nå skal opposisjonen "trylles"vekke	s.13
Uttalelse på årsmøtet i Bygning AKP(m-l)	s.14
AKP(m-l)s 3. landsmøte - et tilbakeblikk	s.16
Innlegg om budordninga:	
Buda fram i lyset	s.23
Distribusjonen av KK i Oslo	s.23
Budordninga og det lokale massearbeidet	s.23
Budsystem: Oppslutning og framgang for RV	s.26
Bli KK-aktivist! Delta også som KK-bud!	s.27
Andre innlegg:	
Lønns- og tariffpolitikken i staten	s.28
Partiplanen: en foreløpig kommentar fra UDS i jernlaget	s.30
God Dag Mann, Pål S. [redacted]	s.31
SK-beretningas oppsummering av det anti-imperialistiske arbeidet	s.32
Kommentar til UDS-formannen i jern&metall: ad. Ole P. [redacted]	s.34
Utkast til skjema for budsjett	s.35
Lydutstyr til leie	s.36

OM LANGE INNLEGG

I dette nummeret av FFP har vi fått inn et par svært lange innlegg. Særlig utgjør artikkelen om AKPs 3.landsmøte en stor del av nummeret. Vi mener denne fortjener plassen fordi den reiser mange interessante spørsmål. Men,ingen vil i framtida kunne regne med at så lange innlegg kommer inn . Derfor skriv kortere. Red.

FRIST FOR INNLEGG TIL NOV-NUMMERET AV FFP

Fristen er mandag 2. november.
Husk,du kan levere innlegg direkte til Helge Roald på partikontoret, dersom du har problemer med å komme fram på annet vis. Mandag 2.nov. er han på partikontoret til kl. 17.00.

LEDER: OM GJENNOMFØRING AV PLANENE UT 1981

Denne artikkelen bygger på vedtaket om plan for Oslo-partiet som stod i FFP-april. På noen punkter er det endringer som skyldes at SKAU har utsatt noen av de sentrale obligatoriske partidiskusjonene. DSAU har også fatta noen nye vedtak om kampen mot kommunebudsjettet som konkretiserer planvedtaket fra april.

OBLIGATORISKE PARTIDISKUSJONER I PERIODEN 1.OKTOBER TIL 1.JANUAR

1. Kontingentarbeidet

materialet som skal diskuteres stor i juni-TF (se også innlegg i aug.TF). Lagsdiskusjonen skal gjennomføres innen 1.desember. Det er ikke nødvendig å bruke et helt møte om det ikke er store uenigheter om forslaget til nytt kontingentsystem. Men det er nødvendig at alle medlemmer får mulighet til å uttale seg før ordninga blir innført. Denne obligatoriske partidiskusjonen i høst er et viktig tiltak for å forebygge ei kritisk utvikling av partiøkonomien som resultat av nedgangen i medlemstall.

2. "Hva må gjøres?"-studiene.

"Hva må gjøres?"-studiene er obligatoriske. Vi lovte i april-FFP studieartikler om dette. DSAU tar sjølkritikk for ikke å ha fulgt det opp. Vi har ikke fulgt opp "Hva må gjøres?"-studiene etter april.

Erfaringene viser at studiene må organiseres i grupper eller på lagsmøtet for at skikkelig gjennomføring skal sikres.

Vi ønsker å få inn rapporter om studiene, og vil trykke det som egner seg i FFP. Noen UDSer og avdelinger har laget eget opplegg. Send inn erfaringer.

Ettersom endel diskusjoner er utsatt til over nyttår fraråder vi å forsøke å presse disse studiene inn på mindre enn 3 møter.

PARTIDISKUSJONER SOM SKULLE VÆRT GJENNOMFØRT INNEN 1.OKTOBER.

1. Nytt arbeidsprogram.

Lag som ikke har gjennomført arbeidsprogramdiskusjonen innen fristen skal ikke prioritere denne diskusjonen etter 1.oktober. Rapporter som ikke er levert eller endringsforslag kan leveres parti kontoret, men vi kan ikke garantere at det får betydning for forslaget som blir lagt fram for landskonferansen som skal behandle arbeidsprogrammet.

2. forsvarspolitisk diskusjon.

Lag som ikke har gjennomført forsvarspolitisk diskusjon innen fristen bør gjøre det i løpet av høsten. En ytterligere utsettelse vil gjøre det vanskelig å gjennomføre "lokal beredskap"-diskusjonen.

PLANLAGTE DISKUSJONER I HØST SOM ER SKYVI TIL OVER NYTTÅR

1. Kommunistisk arbeid på jobben og faglig strategi.

Denne diskusjonen var ment som en oppfølging av "Hva må gjøres?"-studiene. Få lag var kommet i gang med disse studiene før sommeren. SKAU har derfor vedtatt å utsette denne diskusjonen til over nyttår slik at det blir mer rom for "Hva må gjøres?"-studiene. Materiale fra SK vil komme i desember-TF. DS vil også trykke eget materiale til denne diskusjonen i november og desember FFP. Frist for når diskusjonen skal være gjennomført kommer seinere.

2. Lokal beredskap

Denne diskusjonen bygger på forsvarspolitisk diskusjon. SKAU har gitt oss melding om at materialet ikke er blitt ferdig til planlagt tid(oktober). Fristen for diskusjonen må derfor skyves til etter nyttår. Det er mulig at materialet kan bli ferdig til utsending i Oslo allerede i november. Hvis ikke vil det komme i TF for desember. Frist for når denne disku-

sjonen skal være gjennomført kommer seinere.

ANDRE OPPGAVER I HØST (uprioritert)

1. Verving

Se eget direktiv fra SK annet sted i FFP.

Den nye grunnsirkelen kommer ikke før i desember. Men SKAU går inn for at det startes opp sirkler etter det nye sirkelopplegget på grunnlag av studieartikler som vil stå i KK. (Når dette leses skal en presentasjon av opplegget ha stått i KK).

2. Kommune- og statsbudsjettet.

Noen avdelinger vil få særskilte oppgaver og pålegg om kommune- og statsbudsjettet. Et hefte om den økonomiske og politiske bakgrunnen for de offentlige nedskjæringene, spesielt retta inn på Oslo, vil bli laga. I slag fra måneds-skiftet oktober/november.

Det vil bli laga en Oslo-RV-avis (slik som valgavisa). Den blir trykt 4.-5. november. Målet er å få spredd den i flest mulig postkasser og på arbeidsplassene (planen her kan endres, det vil bli annonsert i KK). Det vil bli laga flere stensiler om ulike sider ved nedskjæringspolitikken, som kan fås på RV-kontoret. Muligens vil det bli arrangert et åpent møte om budsjettet. Dette vil bli annonsert i KK.

Alle styrer har fått en stensil om Oslo-økonomien, som kan brukes til forberedelse av avdelingsmøter der det er aktuelt. Hele Oslo-partiet må mobiliseres til evt. demonstrasjoner mot budsjettet iløpet av høsten.

3. Alta

Når dette skrives er det ikke klart hvilke aksjoner som kan bli aktuelle i Oslo. Det blir sannsynligvis en større demonstrasjon som hele Oslo-partiet må mobilisere til. Det vil bli laga et 4-siders bilag til KK spesielt innretta på arbeidsplassene. Den skal spres av arbeidsplasslaga på arbeidsplassene og i noen utvalgte bydeler.

Alle avdelinger må følge med i KK og følge opp de oppfordringer som

blir gitt av talsmenn/kvinner for Oslo-partiet.

4. 1.mai

Oppsummeringa av 1.mai 1981 og materiale til diskusjon om 1.mai-82 vil komme i november-FFP. Diskusjonen er ikke obligatorisk før nyttår.

5. Klassekampen

Oppgaven for de enkelte avdelingene er fortsatt å sikre at "Stående direktiv om arbeidet med Klassekampen" blir satt ut i livet. Det viktigste nå er å få igang salg på flest mulig arbeidsplasser. DS har oppretta et eget KK-utvalg og det vil bli arrangert konferanser for KK-ansvarlige for UDSene og en del avdelinger i løpet av høsten.

6. RV

Noen steder må diskutere og sikre permanent RV-gruppe. Dette gjelder først og fremst bydelene. Diskusjonen om RV og forholdet til partiet vil vi følge opp i FFP framover.

7. Polen

Om Polen blir invadert må det få høyeste prioritet i partiets arbeid.

Alle avdelinger må lage eller endre egne planer i samsvar med denne planen, retningslinjer fra UDS og særskilte behov og vilkår i den enkelte avdeling.

DSAU

DIREKTIV OM VERVING

En ny sirkel er under utarbeiding. Følg med i Klassekampen om når den kommer.

Organisasjonsrapporten som stod i forrige TF viste at medlemstallet går nedover. Dette både fordi flere melder seg ut enn før og fordi rekrutteringa er mye mindre enn for et par år tilbake. Mens vi i topp-perioden 1977/79 hadde en vervefrekvens hvor hvert lag verve i gjennomsnitt over et medlem pr. termin, så blir det nå verve mindre enn et medlem pr. femte lag pr. termin. Dvs at vi verver mindre enn en femtedel av det vi gjorde på det beste. Dette er en drastisk nedgang, som det er fullt mulig å gjøre noe med dersom laga kaster litt krefter inn på å få folk på sirkel og rekrutterer derfra.

Vi skal ikke unnlate å slå fast at det er flere problemer med å rekruttere til partiet nå enn i perioden 1977/78. Vi har problemer i partiet, mange lag fungerer ikke så bra og kvier seg for å ta opp nye medlemmer fordi de kan bli skremt bort fra partiet osv. I det planforslaget som blir sendt ut nå (TF-aug -81) er dette en av problemstillingene som vi ønsker at partiet skal diskutere for å rette opp feil ved partilivet. Men, vi gjør en feil dersom vi venter på at partiet skal bli perfekt før vi tenker på å rekruttere. Vi trenger å gjøre partiet større allerede nå og vi trenger nytt og friskt blod inn i rekkene. Å gjøre partiet bedre og å verve må gå hånd i hånd.

Det finnes folk til sirkler.

Det finnes positive tendenser som gjør det mulig å få folk på sirkel. Debattene på sommerleirene, i Klassekampen og ivalgarbeidet viser at det er økt interesse for teori. Grunnsirkelen, sånn som den blir utforma nå, prøver å ta hensyn til dette. Den er utvida med to møter om politisk økonomi og to møter om sosialisme og kommunisme. Dette er to populære debatter. Disse møtene er i tillegg til de møtene som er kjent fra den gamle sirkelen.

Start tidlig med å forberede sirkelen.

RV-aktivistene vil være en viktig kilde til å finne folk til sirkelen. La ikke disse forsvinne fra oss etter valget, mens vi venter på sirkelen.

Vi må også søke blant folk vi samarbeider med i fagforeninger og klubber, div. organisasjoner, KK-arbeid osv. Uten dristighet og initiativ kommer vi kort.

Også blant endel tidligere medlemmer burde det være mulig å få folk til sirkel. Jfr. organisasjonsrapporten som slo fast at vi mister mye av medlemmene blant de som har vært medlem i kort tid.

Dessuten bør vi være oppmerksom på kamerater som har vært medlem i NKS (og RU) og som har forsvunnet etter at de er ferdige med utdanninga si.

Klasseinnretting.

En svakhet ved vårt vervearbeid, utover at vi verver lite, er at vi verver få arbeidere. Dette er et større problem enn at det løses enkelt og på kort tid. Men de laga som har muligheter for å få med arbeidere på sirkel må legge ekstra vekt på dette. Utover dette bør vi legge spesiell vekt på å få med unge folk på sirkel (jfr. aldersutviklinga i partiet). Når disse to tinga er nevnt, må det understrekes at det overordna målet nå er å få igang sirkler uansett klassebakgrunn og alder. De to viktige problema det er pekt på må vi innstille oss på å jobbe videre med, utover sirkelbevegelsen i høst.

Prioriter leder til sirkelen.

En viktig sak for en vellykka sirkel er at laget prioriterer blant sine beste krefter til å lede sirkelen. Studielederoppgaven er for et erfarent medlem en oppgave som det går an å samordne med andre oppgaver. Dersom det viser seg umulig for laget å finne leder sjøl, bør laget søke å få hjelp fra DS, enten til studieleder eller innleder på spesielle møter o.l.

Sjøl om studieleder kan settes bort til en eller noen få kamerater, viser erfaringene at hele laget må delta i arbeidet med å finne folk å få med på sirkelen.

Legg vekt på vervearbeidet.

Det blir ikke nye medlemmer av en grunnsirkel dersom sirkeldeltakerne ikke nøye blir fulgt opp når sirkelen er kommet godt i gang. Å lede en grunnsirkel er ofte ikke det vanskeligste for en kamerat med litt erfaring, men nye medlemmer gir seg ikke sjøl, uten nitidig oppfølging. Lagsstyrene må følge opp dette arbeidet.

Vi har hatt en stygg feil ved å tru at når medlemskap er sikra, så er jobben gjort. Denne feilen har ført til tap av mange nye medlemmer. Mens de gikk på sirkelen blei de godt tatt vare på, men med

medlemsboka i handa fikk de sveve fritt. Vi må begynne å legge vekt på den videre fostringa av nye medlemmer. Noen steder bør det kanskje alt i høst bli et tilbud til medlemmer som ikke har vært med så lenge om å få bli med på sirkel eller få tilbud i laget hvor noen utvalgte møter fra grunnsirkelen blir gjennomført.

Konklusjon.

Minimumsopplegget for avdelingene er at styrene før valget vurderer mulighetene for en grunnsirkel, setter av en studieleder og mobiliserer laget til å finne fram til og mobilisere folk til en ny grunn sirkel. Målet må være at når grunn sirkelen blir gitt ut, så er sirkelen klar til å starte.

SKAU

DS I OSLO HAR OPPRETTA BOLIGUTVALG

Utvalget skal i første runde sette seg inn i en del sider ved statens og kommunens boligpolitikk, belyse boligforholdene i Oslo, vurdere hva vi tror vil skje de nærmeste åra og foreslå for DS hva slags politikk vi bør følge. I tillegg skal utvalget hjelpe til å sette denne politikken ut i livet, uttale seg på vegne av Oslo-partiet i enkeltsaker, ta kontakt med personer og miljøer i eller rundt partiet som driver boligsak. Målet er å styrke partiets Oslo-politikk, hjelpe RV i bystyret og fremme boligkampen.

Til nå har utvalget studert hvordan staten har endret boligpolitikk i det siste, f.eks. gjennom Boligmeldinga, og hvordan dette påvirker Oslo. Vi arbeider paral-

elt med tre temaer: Rehabilitering i indre by, bokostnadsekspløsjonen i drabantbyene, og senket boligstandard i utbyggingsområdene.

Til nå har vi deltatt ved enkelte konfrontasjoner i valgkampen og gitt ut et heft4 "Oslo, byen med det store hjertet" som selges på partikontoret. Heftet går kort inn på de nevnte temaene. (Interesserte kan også kjøpe Bygg-AKPs hefte om boligpolitikk).

Utover høsten vil det bli laget en samling artikler som tar opp enkelte sentrale temaer i boligsaka nå, og arrangert to-tre møter om Boligmeldinga, bokostnadene og hva vi kan gjøre. Vi planlegger et møte for de gamle bydelene, ett for drabantbyene og evt. ett knyttet til nybygging. Innkalling til disse møtene vil skje gjennom DS.

Utvalget tar gjerne i mot invitasjon til interne eller offentlige sammenkomster og samtaler med interesserte enkeltpersoner.

Vårt håp er etterhvert å dekke temaet nokså bredt. Fra bydels-historie til borettslagsregnskap til kinesisk boligproduksjon. Utvalget kan kontaktes via partikontoret eller direkte til:

Torbjørn I sv.5 tlf. 89
Ketil 7a tlf. 28

K.M.

OSLO-VALGET OG RV-VALGKAMP

Denne artikkelen er skrevet av en kamerat i Valgkampsentret og etter diskusjon der. DSAU har ikke gjennomført en egen diskusjon før deadline for FFP, og valgkampsentret har heller ikke behandla artikkelen. Vi trykker artikkelen som et forslag til oppsummering.

1. VALGRESULTATET.

RV fikk i år 5322 stemmer i Oslo (1.7%), mot 5086 stemmer (1.8%) i 1979. Resultatet er noe lavere enn det RV-sentret mente det var realistisk å oppnå, (og vi hørte i landsmålestokk til de mer nøkt-erne). vi ser derfor ingen grunn til å erklære oss fornøyd.

Samtidig må vi sjølsagt også vurdere resultatet i forhold til landstendensen, som viser at RV har jobbet i endel motvind. Relativt sett gjorde Oslo RV et bedre valg enn nesten samtlige andre fylker. I alt var det fem fylker som økte stemmetallet fra fylkestings/kommunevalget, mest i Oslo og Troms. Det er også verd å notere at Oslo har gått fram i stemmetall i hvert eneste valg; 2558 (-73), 3523 (-75), 4368 (-77), og altså 5322 (-81).

Kretsresultatene.

Kretsresultatene viser som før stor variasjon. Stort sett står vi sterkere i indre by enn i drabantbyene, og sjølsagt sterkere i blokkområder enn i villaområder. Vår høyeste stemmeandel finner vi i Møllergata krets (Fredensborg/nedre Grunerløkka) med 5,1%. Høyeste stemmetall har Lilleborg med 158 stemmer (med en andel på 3% og klar framgang). Lavest ligger Bygdø 5 stemmer og 0,4%.

Det er endel ulikheter mht utvikling i de ulike byområdene. I de indre vestkantområdene ligger vi mellom 1.5-4.0 %, men tendensen er stagnasjon i fht 1979. I indre øst varierer stemmeandelen fra 1.2 - 5.1, men de fleste kretsene ligger her over 2%. Og med unntak av Kampen/Vålerenga/Gamlebyen er hovedtendensen framgang.

Drabantbyene langs t-banenettet ligger jamnt over noe lavere

i stemmeandel enn indre by. Unntakene er først og fremst Romsås (3%), Veitvedt (2,8%), samt Lindeberg, Stig skole og Rustad på 2 - 2.1 %. Tendensen i disse bydelene er stagnasjon/litt tilbakegang sammenliknet med forrige valg.

Det er også verd å notere at vi har gått fram i en rekke av de øvrige kretsene, bl.a. Manglerud/Abildsø og Nordstrand-området, Årvoll, Hasle, Vindern og Grefsen.

Men ulikheter og endringer må tolkes med edruelighet. For det første er omlag 1000 av våre stemmer avgitt som forhåndsstemmer og "fremmede" stemmer (stemt i annet valglokale). Dette kan slå litt ulikt ut for kretsene fra valg til valg. Videre skjer det mye flytting fordi svært mange av våre velgere er i aldersgruppa 25-35 år. Endel av de kretsene som fikk framgang vet vi hadde aktive og dyktige RV-grupper. Men det har også skjedd fraflytting og tilvekst som ikke har noe direkte med valgarbeidet i strøket å gjøre.

2. MANDATSPØRSMÅL OG TAKTISK STEMMEGIVNING

Vi mener det var riktig å stille Stortingsmandat som politisk målsetting og gi uttrykk for dette i valgagitasjonen. Samtidig visste vi på forhånd at sjansene for det var minimale, for å si det mildt. Det var derfor riktig at Oslo RV fra første stund markerte seg mot urealistiske mandat-vyer, som ikke minst endel andre distrikter prøvde å dytte på oss.

Meningsmålingene like før valget gjorde det også klart for alle at vi ikke kom inn. Dette skjerpet sjølsagt tendensen til taktisk stemmegivning. Det finnes etterhvert svært mange rapporter som tyder på at vi av sånne årsa-

ker tapte stemmer til SV. Det fins også folk som stemmer RV i kommunevalget, men som er uenig i deler av vår politiske linje for Stortingsvalget. Og den voldsomme tvekampen Høyre/DNA gjorde det også vanskeligere å rive folk vekk fra høyresosialdemokratiet. Ja, det finns til og med eksempler på tidligere RV-velgere som stemte DNA.

Det var derfor en svakhet i vår valgagitasjon at vi ikke tok opp en mer direkte argumentasjon mot taktisk stemmegivning på et tidlig tidspunkt.

3. NOEN ANDRE VANSKER VI UNDERVURDERTE.

Det er ingen tvil om at både RV sentralt og Oslo-RV gjennomførte ei godt organisert valgkampanje, dels med langt bedre propaganda og agitasjon enn før. Dette ga grunnlag for mye optimisme. Men samtidig var det en tendens til å undervurdere flere reelle problemer vi stod overfor:

- At Oslo-partiet gjennom lang tid hadde drevet minimalt med eksternt arbeid, og vært preget av indre motsetninger. Dette førte til utmeldinger og organisatorisk svekking.

- At høyrevinden har gitt reell framgang for reaksjonære standpunkter også i "våre miljøer", blant folk på arbeidsplassene og skolene. Ja, på de fleste skolene i Oslo har det knapt vært drevet organisert ml-arbeid på mange år.

- At sympati med oss i enkeltsaker (f.eks. tariff-spørsmål) ikke gir noe stemmeskred til oss så lenge folk flest ikke er tilhenger av en revolusjonær sosialistisk strategi.

Vi kunne nok med bedre forberedelser og en enda bedre valgkamp oppnådd noe flere stemmer. Men etter vår oppfatning var det i denne omgang ikke mulig å oppnå et kvalitativt annet resultat. Et valgresultat er tross alt først og fremst et barometer på objektive politiske strømninger i samfunnet, sjøl om noen kamerater gjerne vil løfte seg opp etter håret.

4. ORGANISERINGA AV VALGKAMPEN

Det var gjennom hele vårparten store problemer med å etablere en arbeidsdyktig valgkampleidelse. Fram til tida etter fellesferien var valgarbeidet i Oslo inne i en kritisk fase, Og DS må kritiseres for sitt manglende politiske og organisatoriske grep i denne perioden.

Fra og med august begynte det å fungere et RV-senter som både ledet valgkampen politisk og dro i gang det organisatoriske arbeidet.

Vi henviser her til den organisatoriske beretninga av valgkampinnspurten og nøyer oss her med å peke på noen foreløpige konklusjoner som forhåpentligvis også kan egge til debatt: I valgkampen må

- 1) Oslo RV bygges på valgkampgrupper. Disse må organiseres etter bydelsområder, evt. med undergrupper. Augustkonferansene og oppsummeringsmøtet for RV-ansvarlige i bydelene var i seg sjøl et stort framskritt.

Disse gruppene må ha roder for masseutdeling (ala valgavisa), fast standsopplegg, aktivistiskolering, og et opplegg for organisert oppsøking av folk etter lister.

- 2) Det trengs langt flere RV-grupper på arbeidsplassene enn vi hadde i denne valgkampen. Lause kontakter er utilstrekkelig. Også disse må ha vervemålsetting og faste utdelingsoppgaver.

- 3) Vi må i god tid bygge et nett av skolekontakter. Rød Ungdom og NKS er her nøkkelleddet. Vi dekket skolemøtene bra i år, men det er utilstrekkelig. Vi må finnes på skolene og drive propagandaarbeid i god tid før møtene og skelevalga.

- 4) Det er feilaktig å drive mye ekstern valgkamp i mai/juni. Vi gjorde i år et mislykket forsøk på dette. Denne fasen må brukes til skolering av aktivister, oppbygging av RV-grupper, konferanser for RV-ledelsene i bydeler og arbeidsplasser. Kort sagt mye av det arbeidet vi i år først fikk skikkelig i gang i august.

Ekstern virksomhet bør i denne perioden begrenses til stands m/ noe masseutdeling.

5) Å bedre evnen til agitasjon er ønskelig på alle plan. I år la vi stor vekt på å ha skikkelige argumenter, bl.a. om økonomiske spørsmål, men vi må lage et program for å lære mange kamerater å popularisere politikken. Dette er også en forutsetning for å få mange kamerater til å våge seg ut på husbesøk, diskutere på stand o.l.

6) Nominasjonsarbeidet i år ble med rette kritisert, sjøl om det reelt var et framskritt i fht tidligere år. Hovedproblemet er at det ikke har vært reelle RV-grupper. Som DS slo fast i vinter er det neste gang ønskelig med et skikkelig listeforslag tidlig og reell tid til å diskutere dette.

5. TA VARE PÅ FRAMGANGEN

Valgkampinnspurten for Oslo RV ble utvilsomt et stort framskritt. Planene vi la ble oppfylt. Gruppene kom seg på beina. Aldri har vi hatt så mange aktivister. Dette massearbeidet har sjølsagt politisk betydning langt ut over valgkampen.

Dette krever både en oppfølging som sikrer at nettet av RV-kontakter holdes levende, evt. fornyes. I tillegg kommer politiske oppfølgingssaker nokså snart. Stikkord: Oslo-budsjettet. Vi må også ha som mål å spørre uavhengige RV-aktivister om partimedlemskap og skaffe KK flere abonnenter. Skjer dette har vi et svært godt grunnlag for å øke stemmetallet og doble bystyregruppa i 1983.

KORT BERETNING OM RV-SENTRETS ARBEID MED

VALKAMPINNSPURTEN I OSLO

1. RV-ORGANISERINGA

A. Ledelse

Det var på hele vårparten store problemer med å etablere en arbeidsdyktig valgkampløp. Fra og med fellesferien slutt ble det nedsatt et RV-senter bestående av Sigurd A. (formann), Evelyn D. (sekr.), Erling F. i, Helge R. Jorun G. , Arild R. (Oslo RU) og Sissel H. (Oslo NKS).

B. RV i bydelene

Først i august ble det organisert i alt tre møter for RV-ansvarlige i ulike bydeler. Nesten alle innkalte møtte, og i alt ble det RV-organisering i ca. 25 bydeler i Oslo. I slutten av august ble dette fulgt opp med en felleskonferanse for alle gruppene som tok opp arbeidet i sluttfasen.

I enkelte bydeler var det flere aktivistgrupper. Alt i alt må dette bydelsgruppe-nettet oppsummeres som et stort framskritt i fht tidligere valgkamper. Som det vil gå fram av RV-grupperapportene var omfanget av arbeidet ulikt, antallet aktive varierte endel. Men felles for alle var det at

de klarte masseutdeling av materiell og standsvirksomhet, mens ikke alle klarte å få til aktiv personoppsøking etter lister.

C. RV på arbeidsplassene

Noen steder var det organiserte RV-grupper (bl.a. posten, universitetet, polet, helse & sos.). Men de fleste plasser var det bare enkeltkontakter. Vi arrangerte en vellykket konferanse for arbeidsplasskontakter med innpå 80 deltakere. Dette førte bl.a. til utdeling av materiell en rekke plasser. Likevel er det klart at RV-sentrets kontakt med arbeidsplassaktivistene var for dårlig. Det bør diskuteres om ikke mer organisert RV-gruppevirksomhet på plasser der vi ellers driver aktivt faglig arbeid vil være riktig.

D. RV på skolene/høyere læresteder

NKS i Oslo klarte å organisere mye aktivitet i flere av studenbyene, bl.a. med en god del husbesøk, samt standsvirksomhet og utdelingsaksjoner på Blindern.

Oslo RU hadde flere lørdagsaksjoner i sentrum bl.a. med endel egne løpesedler, og deltok med flere folk som dekket skolemøtene.

Det viste seg i praksis å ikke være grunnlag for noe nett av skolekontakter på de aller fleste gymnasene, noe vi hadde stilt som målsetting. Dette var en betydelig svakhet som ikke kunne rettes opp i løpet av noen valgkampuker.

2. VALGKAMPMETODER

A. Husbesøk/personkontakt

På møtene med lederne for RV i bydelene slo vi fast at den viktigste oppgaven for å verve stemmer burde være oppsøking av folk etter lister. De fleste var i teorien enig i dette. Metoder ble diskutert, erfaringer utvekslet. Noen mente imidlertid at de var for svake til å kunne prioritere dette.

Resultatene av dette arbeidet vil komme opp i rapportene og på oppsummeringsmøtet. Men det kan i alle fall slås fast at lister/husbesøk er en mer krevende jobb enn andre former for valgkamp arbeid. Det første ei RV-gruppe klarer er postkasseutdeling og lørdagsstand. Det er de som lett klarer dette som har vist seg å kunne prioritere oppsøking i tillegg.

Det ble jobbet med lister på enkelte arbeidsplasser, noen steder også ut fra ei bestemt stemmemålsetting. Dette er eksempler som må oppsummeres og føres videre.

B. Spredning av valgmateriell.

- Oslo valgavis

Denne var på 8 sider og ble godt mottatt både mht innhold og layout. Opplag 145 000. Vi ble bare sittende med et restopplag på 2500 som ble levert inn for seint til å bli spredd andre steder. Tilnærmet full dekning i ganske mange bydeler, inkludert områder der RV aldri har kommet ut før. Denne rødeinndeling og utdeling er ei svært positiv erfaring.

- Oslos løpedler

Vi ga ut følgende sedler, som stort sett ble delt ut fra stands og på endel arbeidsplasser:

- + avvis Oslos langstidsbudsjett. Opplag 6000, rest 0.
- + Rikdommene du ikke får del i: opplag 30000, rest 4000.

- + Lovforbud mot nynazismen: Opplag 10000, rest 0.
- + 36 kroner for trikketur: Opplag 6000, rest 100.
- + 12 gode grunner for å stemme RV: Opplag 20000, rest 10.
- + Helsevesenet på gravens rand: Opplag 20000, rest 9000.
- + Innvandrerseddel/urdu/arabisk/engelsk: Opplag 5000, rest 1000.

Årsaken til at et par av sedlene (særlig helsevesenet) ikke gikk ut var for dårlig organisert utdeling akkurat av den.

I tillegg til dette kommer flere sentrale løpesedler, - den som ble mest populær var innspurtseddel for arbeidsplassene "Vi har levd over evne".."Men ikke vi".

Oslo RV ga også ut TV-kommentarsedler:

- + Venstre : opplag 10 000, rest 250
- + DNA : Opplag 15 000, rest 0
- + SV: opplag 12 000, rest 250
- + RV: opplag 12 000, rest 0.
- + Frp: opplag 10 000, rest 1700
- + Høyre: opplag 12 000, rest 2700

Disse sedlene ble produsert om natta, og stort sett delt ut på T-banen om morran. Første gang vi har klart dette. Positiv erfaring å dele ut inne på T-banegagnene mellom 6.00 - 7.15, vanskeligere når funksjonærfolket sprenger vognene nærmere kl.8.00. Flere av dem nevnt i Østlandssendinga. Rest opplagene delt ut fra valgbua i sentrum og andre stands.

- Oslo valgplakat trykt i 3000, restopplag 110. Den hang også på Oslo kommunes informasjonstavler.

Vi laget i tillegg til dette stensiler: Hvitbok fra bystyrearbeidet, helse & sosialpolitikk, boligpolitikk og notat om sjukehusbudsjettet. Stensilene var i første rekke produsert som argumentssamling for aktivistene.

C. Valgbua i sentrum

Satt opp på Karl Johan fra lørdag 15.august. Ble hele tida litt provisorisk. Revet ned engang og brannskadet en annen. Likevel: Bua ble en suksess, stort sett takket være RV-filmen. Mange tusen så den i løpet av disse ukene. Mye materiell utdelt.

Det er viktig å være oppmerksom på at Bua krevde en mann på haldag (frakting, organisering, passe på

dyrt videoutstyr o.l.). Mange aktivister tok sin tørn ved Bua. enkelte appeller med musikk fungerte bra, men vi organiserte det for sjelden.

Plan om å ha bil med appellan og musikk rundt om i bydelen falt i fisk. Teknisk sett pga motorstopp (!), men reelt fordi vi ikke hadde noen på dagtid til å organisere det.

D. RV-filmen

Oslo kjøpte to kopier og en video kopi. Disse ble stort sett benyttet aktivt gjennom hele valgkampen. Filmen bidro i høy grad til å trekke mer folk på mange av møtene.

E. Valgmøter

Oslo RV stilte innledere på nær 90 arrangementer/møter i denne valgkampen. Unntatt et skolemøte som røyk pga forfall i siste liten, møtte vi med folk overalt der vi var invitert, samt med suksess i salen noen steder vi ikke var invitert. Jfr. egen liste over arrangementer og hvem som stilte fra oss.

Noen få kommentarer om ulike typer møter:

RV-arrangementer:

RV lokalt satsa stort sett på lokale aktivismøter og stands. Det viste seg riktig. Svært vanskelig å få til fellesarrangementer med andre partier om konfrontasjonsmøter.

Andre organisasjoner:

Møter med flere partier arrangert av leieboerforeninger, Kampanjen mot a-våpen, Enhet mot rasismen osv. samla stort sett mye folk. Viktig for å komme til orde i.

Fagforeninger og klubber:

Antallet ble lite. Vi deltok følgende steder: Oslo handel og kontor (i mai mot DNA og Frp), Grorud jernbaneverksted (org. av RVer i lunsjpausen), Holmenkollbanen (lunsjpausen, Majorstua), Fabritius (etter arbeidstid), Samorg, sporveien, samt kveldsmøte organisert av fagforeningene i helse & sosialsektoren. Det siste samlet mye folk, men ellers var noen av disse arrangementene dårlig besøkt.

Skolevalgene

Vi deltok på 30 møter. Paneldebatter med 10 partier krever agitatorisk appell og kvikke replikker. Vi burde jobbet ut en skikkelig standardappell og forberedt folka våre bedre. Tom A.Shanke snakket med suksess helt likt på omtrent samtlige skoler. Neste valg må skolemøtene prioriteres høyere.

Viktig svakhet: Sjelden RVer (RUere) å spille på lag med i salen. Vi hadde ikke delt ut materiell på forhånd, mens andre partier ofte hadde organiserte klappegjenger fra start av.

Skolevalgresultat: 2,6% i gjennomsnitt, men med variasjoner fra 22,5% (Fernanda Nissen) og ned til 0,5% (Bredtvedt).

Avisdebatt

Vi tok for lite vare på denne muligheten, bare noen få sendte inn innlegg. Det trengs mange innlegg for å få noen gjennom og av ulike folk. Sensuren var hard, spesielt i valgkampinnspurten, og en rekke innlegg kom i retur. Det er lettere å slippe til i mindre lokalaviser.

Radio/TV

Ellen Pe . . . deltok i Østlands-sendingas utspørring (med Kjersti E. og Arild Nedremo), Sigurd A deltok "I gjestestolen" og parti-lederdebatten og Kjersti E i TVs utspørringsprogram.

OSLO KOMMUNE - STORTINGSVALGET 1981

15/09/81 side

"EXCELLENCE" RESULTATER

(1) ORD. PRETTER AV TOT. ST. (306 825) STEMMER AV TOT. 359 577 ST. BERETT. FREMM. 3 85.33

PARTILISTE	FORHANS STEMMER	ORDINRE STEMMER	FREMMED STEMMER	TOTALE STEMMER	%	FORLØPFIGE FORDELING
DET NORSKE ARBEIDERPARTI	9 071	89 307	2 757	101 135	32.96	5 +
HØYRE	19 151	107 229	3 587	129 967	42.36	7 -
SENTERPARTIET	278	1 655	66	1 999	.65	0
KRISTELIG FOLKEPARTI	2 338	11 921	410	14 669	4.73	1
VENSTRE	1 042	7 018	413	8 473	2.76	0
DET LIBERALE FOLKEPARTI	103	915	26	1 044	.34	0
FREMSKRITTSPARTIET	1 591	18 939	853	21 383	6.97	1
SOSIALISTISK VENSTREPARTI	2 297	17 102	1 303	20 662	6.73	1
NORGES KOMMUNISTISKE PARTI	136	961	36	1 133	.37	0
RØD VALGALLIANSE	539	4 300	483	5 322	1.73	0
FRIE FOLKEVALGTE	14	45	4	63	.02	0
FOLKEAVSTEMNINGSPARTIET	24	116	9	149	.05	0
TOM A. SCHANKES PARTI	60	726	40	826	.27	0
SUM:	36 604	260 234	9 987	306 825	100.00	15
SOSIALISTISK				128 252	41.80	6
BURGELIGE OG ANDRE				178 573	58.20	9

DISKUSJONSINNLEGG OM SITUASJONEN I PARTIET

NÅ SKAL OPPOSISJONEN "TRYLLES" VEKK

SVAR TIL TOR M

ARTIKKEL TRYKT I FFP -APRIL OG TF-JUNI.

Tor M har skrevet en artikkel med overskrift "Opposisjonen", Landsmøtet og Oslo-årsmøtet."

Etter å ha lest artikkelen sitter jeg igjen omed tusen spørsmål og en god del forbannelse. Jeg har store problemer med å forstå den politiske begrunnelsen for å skrive en sånn artikkel, og jeg vil åpne med et spørsmål til kamerat Tor: Hvorfor er det så viktig å få pulverisert det politiske grunnlaget til alle som ennå betrakter seg som opposisjonelle?

Jeg vil med en gang si at dersom motivet ditt er slik som du avslutter artikkelen din: "Et sterkere og bedre parti", så er etter min mening argumentene dine temmelig forfeila.

De få reaksjonene jeg har fått på artikkelen din går i en retning, folk føler seg provosert, og er ikke blitt klokere.

Så over til den konkrete argumentasjonen din:

Hovedinnholdet i artikkelen går i en retning; det har aldri funnes noen opposisjon i partiet. Grunnen til at det "tilsynelatende" oppsto en opposisjon er i følge Tor M.:

- En uheldig tendens til blokkdannelse "mot SK" eller "for SK", og Tor karakteriserer denne blokkdannelsen som "forrykt". Så følger en lang oppramsing av forskjellige standpunkter som skal "bevise" at opposisjonen ikke hadde noe felles grunnlag, og jeg vil spørre Tor: Er du helt sikker på at ingen av de motsigelsene som var oppe i partikampen hadde en slik karakter at det kunne samle en opposisjon? I den oppramsingen som du foretar ser du suverent bort i fra at motstanden mot SKs ledelse er av eldre dato enn sjølvpartikampen. Hvorfor var motsigelsene i Oslo DS skarpere enn en del andre steder? Jeg mener at

Oslo-distriktet i større grad enn mange andre distrikter i lang tid hadde fått føle på kroppen det "gamle" SKs feilaktige metoder for ledelse og forkvakla syn på demokratisk sentralisme. Derfor mener jeg at partikampen i Oslo tidlig fikk preg av et grunn- og mellomplansopprør mot SK. Det at andre motsigelser kom til underveis, endrer ikke på dette.

Jeg opplevde dette opprøret som positivt og befriende, mens Tor M. nå bruker uttrykk som "uheldig", "forrykt". Dersom du virkelig mener dette Tor, så har vel vi i Oslo-partiet krav på en mer omfattende sjølkritikk for dine tidligere standpunkter.

- "Ikke-angrepspakt".

Dette var et av det gamle SKs viktige argumenter når de ville avspore konkret kritikk, og den ble brukt omtrent sånn: "Dersom du vil ha rett til å kritisere SK, så må du først ta avstand fra eks.DS-formannen, støtte høyreanalysen, ta avstand fra Henry E etc.. etc..."

Det forbauser meg at Tor M. nå sier seg enig i og faktisk videre utvikler denne kritikken. Det du i realiteten gjør er å beskyldte opposisjonen for å bedrive kameraderi/ fraksjonisme.

Det gamle SK gjorde dette, men de begrenset seg som oftest til kritikk av navngitte enkeltpersoner, mens du gjør dette til et allment trekk ved opposisjonen. Jeg er relativt sikker på at enkeltpersoner begikk sånne feil som du snakker om, men jeg holder fast på at i hovedsak var det riktig å rette hovedskyttet inn mot SKs feil, i og med at vi var inne i landsmøteforberedelsene og ikke i et UD-årsmøte.

Jeg synes kravene om å måtte ta avstand fra ditt og datt for å ha rett til å få svar på konkrete spørsmål og kritikk, er et eksem-

pel på en utidig debattform.

- Når det gjelder landsmøtet og Oslo-årsmøtet, så tror jeg at jeg vil vente og se på litt mer av praksisen før jeg uttaler meg bombastisk om resultatet av disse. Men en ting føler jeg meg relativt overbevist om og det er at "å tidlig ha avslørt eks.DS-formannen" og "å tidlig ha vært enig i SKS analyse av høyrefaren" (med eller uten gode argumenter) har vært viktige kriterier til valg av ledende kader, og jeg tror videre at det faktisk at SK oppfattet TorM. som del av en opposisjon er en viktig grunn til at han blir kjørt fram så mye både internt og eksternt. Jeg lar meg gjerne motbevise, men det er inntrykket mitt.

Forøvrig er jeg også fornøyd med at en rekke høyrestandpunkter ble avvist. (Det er visst viktig å få sagt sanne ting, så unngår jeg kanskje å bli stemplet som ultra-høyre).

Jeg synes at artikkelen din motsier seg sjøl. Først slår du fast at det eksisterte blokkdannelse. Så tillegger du den ene blokken egenskaper som "ikke-angreps pakt", så bruker du deretter resten av artikkelen din til å "bevise" at det ikke har funnes noen blokk (les: opposisjon).

Og bevisene er at det innenfor opposisjonen fantes folk med forskjellige og motstridende syn på viktige politiske spørsmål. Dette synes jeg er for tynt.

Avslutningsvis vil jeg bare vise til vedtaket fra Bygning AKP (m-l)s årsmøte, som slår fast at Bygning AKP i Oslo betrakter seg som opposisjonelle på mange spørsmål. Og for egen regning vil jeg håpe at opposisjonen, eller det som er igjen av den ikke pakker sammen. jeg håper også å kunne komme mere inn på de politiske sakene som det er motsigelser i i den videre diskusjonen, og jeg vil sterkt oppfordre TorM. og andre som har motsigelse til viktige sider ved Landsmøtet (slik som du Tor sier at du har) ikke lar dem ligge, men reiser dem til diskusjon.

Vi trenger linjekamp i partiet.

Kameratslig hilsen E.M.

UTTALELSE VEDTATT PÅ ÅRSMØTET I BYGNING AKP(M-L)

Årsmøtet i Bygning AKP(m-l) har diskutert UDS'beretning. Vi har følgende kommentarer:

1) Årsmøtet i UD burde vært innkalt tidligere. Grunnen til dette har vært motstand i laga. Denne motstanden har vært skadelig da UD har et skrikende behov for en handlekraftig ledelse. Sjøl om UDS har gått inn for å innkalle årsmøte tidligere, må også UDS kritiseres for tendens til ikke å slåss mot utsettelse av årsmøtet.

2) Avsnittet om "situasjonen i bransjen" bærer preg av amatørisme. Sann sett er UDS på linje med UD forøvrig. Det må bli en viktig oppgave for det nye UDS å framskaffe bedre og mer vitenskapelig materiale om bransjen. Dette er helt avgjørende for strategien og

taktikken vår.

3) beretninga undervurderer sosialdemokratenes innflytelse i fagforeningene og blant bygningsarbeidere. Årsmøtet vil slå fast at sjøl om sosialdemokratene er svekke, så representerer de, også i vår bransje en betydelig kraft som det er farlig å undervurdere.

4) Under partikampen har det store flertallet av medlemmer i UD på flere viktige spørsmål stått i opposisjon til partiledelsen. Ikke minst gjelder dette UDS, noe som går tydelig fram av beretninga.

Mange av de viktigste sakene som var oppe i partikampen ble konkludert på Landsmøtet og Dis-triktsårsmøtet. I Bygning UD, og på årsmøtet, finnes det forskjell-

lige oppfatninger om flere av vedtaka. På endel punkter finns det stor enighet. På andre stor uenighet. Uansett så anerkjenner vi Landsmøtet og Oslo-årsmøtet som partiets og Oslo-partiets høyeste myndighet.

Vi betrakter oss fortsatt i opposisjon på mange saker. Vi oppfatter kritikken om sentrisme som også retta mot oss. Vi avviser denne kritikken når det gjelder oss, og mener at opposisjonen, slik vi kjenner den var en helt berettiget kritikkbevegelse som hadde til hensikt å styrke partiet. Påstanden til Tor M. i FFP-april, om at folk fra opposisjonen bevisst unnlot å ta opp kritikk av hverandre, og dermed bedrev kameraderi, stemmer ikke med våre erfaringer, og vi mener at påstanden kan føre til mistenkeliggjøring av kritiske kamerater.

Sjøl om mange forslag som ble lansert var feilaktige, og noen åpent borgerlige, fastholder vi at opposisjonen var et sunt og nødvendig trekk i partibildet.

5) Årsmøtet vil kritisere den lemfeldige behandlingen som høyrefaren har fått i beretninga. UDS har sjøl aldri fremma ultra-høyre standpunkter, og på endel områder har partiledelsen fått kritikk av kamerater i UDS for høyrelinjer.

Men det er en stor feil nå og ikke ta opp høyretendenser som nå truer oss på en rekke felter: Det finns tendenser til oppløsning av partinormene. Aktivitetsnivået er labert, sosialismens nødvendighet trekkes i tvil, gode og sunne arbeidsrutiner har forsvunnet, den kommunistiske propagandaen blir ikke spredd. Det finns mye økonomistisk praksis, det finnes tendenser til å sosialdemokratisere fagforeningsarbeidet vårt, overgang av en del kamerater til kontraktør jobbing og jobbing som små-mestre.

Men viktigst av alt er at det ikke reises kamp mot oppløsninga av partinormene. At kommunistisk ABC går rett i dass og at dette aksepteres.

Høyrefeila er verre nå enn noengang i m-l-bevegelsens historie. Alle krefter, uansett hva som ble sagt i partikampen må kaste kreftene inn for å redde partiet

fra å gå i oppløsning.

Når vi skal korrigere høyrefeila må vi gjøre det på en nøktern og kameratslig måte. Feila kan ikke korrigeres over natta. Vi vil advare mot overslag og moralisme, og mot å forkaste verdifulle ting vi har oppnådd, noe vi mener allerede å ha sett tendenser til.

Årsmøtet ser den ideologiske forvirringen i partiet som et alvorlig problem, og som en viktig årsak til høyrestandpunkter. Spesielt alvorlig er det at mange kamerater tviler på sosialismen og sprer denne tvilen i og rundt partiet. Vi vil også nevne den skjønmalinga av kapitalismen som henger sammen med dette problemet.

En viktig korrigering av høyre må være en kraftig opprioritering av innrettinga på arbeiderklassen.

6) Årsmøtet vil uttrykke sin anerkjennelse overfor det sittende UDS. På tross av feil og svakhet er har det, i en svært vanskelig tid for hele partiet, med et latterlig lite antall folk, strevd virkelig hardt for å fungere som en ledelse for UD.

7) Årsmøtet i Bygning AKP(m-l) tar UDS'beretning til etterretning.

Bygning AKP(m-l) i Oslo

AKP(M-L)S 3.LANDSMØTE -

ET TILBAKEBLIKK

Etter presentasjonen av landsmøtet i KK 30.12.80 og den internasjonale erklæringa noen dager seinere, var jeg en av dem som for første gang alvorlig vurderer om det hadde noen hensikt å fortsette i partiet. Ikke fordi jeg har forandra synet på kapitalismen eller sosialismen, men fordi jeg oppfatta landsmøtet som et alvorlig tilbakeskritt. Landsmøtet konsoliderte etter min oppfatning den småborgerlige venstre radikale linja og den tilsvarende "ledende kjerna" i partiet. Vurderinga av fortsatt medlemskap var derfor ei vurdering av hvor det var mest hensiktsmessig å slåss for arbeiderklassens kommunistiske parti - i AKP eller utafor. Dette synet har jeg gjort kjent for "høy og lav" i partiet og er derfor blitt oppfordra av DS-formannen i Oslo til å legge fram synspunktene mine i FFP. Han på sin side ønsker diskusjonen for å slå tilbake "de sterke høyre-tendensene" som han mener å finne i partiet i jernindustrien i Oslo.

En grundig vurdering av landsmøtet forutsetter en gjennomgåelse av partiets arbeid fra 2. landsmøtet i 1976 og fram til i dag. Et slikt omfattende arbeid er jeg ikke i stand til å gjennomføre aleine. Jeg vil derfor nøye meg med å skissere hva jeg mener burde vært oppsummert og vedtatt på det 3. landsmøtet, hvorfor partiet ikke maktet en skikkelig sjølransaking, og dermed hvorfor utviklinga det siste halve året ikke har vært i samsvar med KKs optimistiske presentasjon av "et enhetlig og sterkt parti".

hvordan skal vi vurdere partiets arbeid?

Landsmøtets viktigste oppgave var å vurdere partiets praksis i landsmøteperioden for på det grunnlaget å stake ut arbeidet fram-

over.

Det viktigste i partiets praksis i klassekampen i Norge: forsvaret av arbeiderklassens og det arbeidende folkets materielle og politiske interesser og forsvaret av den nasjonale sjølråderetten mot okkupasjon, imperialism og krig. Ved å være veileder og spydodd i denne kampen vil partiet avsløre borgerskapet og borgerlig politikk for arbeidsfolk, utbre marxismen og gjøre den til "en materiell kraft som kan forandre verden" (Mao). Dvs gjøre arbeiderklassen i stand til å gjennomføre den sosialistiske revolusjonen og gjøre en ende på den kapitalistiske utbyttinga.

Det viktigste området for partiets praksis er dagskampen. Den omfatter økonomisk og politisk kamp av forskjellig art og på forskjellige områder. Fra lønnskamp og forsvaret av arbeidsplassene til Alta og samenes rettigheter. Fra kamp mot rasisme til støt-te arbeid for Afghanistan. Fra kampen mot utenlandske monopoler i Nordsjøen til Sovjets og USAs imperialistiske politikk forøvrig.

I forhold til innsatsen i klassekampen er det interne og eksterne partiarbeidet ikke bare underordna, men avhengig i et dialektisk forhold. Uten en korrekt politikk og prioritering av dagskampen, får vi problemer med partibygginga, KK-spredninga, studiene, medlemmenes entusiasme osv. På samme måte er det med propaganderinga av marxismen og sosialismen. "Den politiske linja er avgjørende. Først når den er klar, er fostringa og organiseringa av kaderen viktigst" (Mao/Stalin).

Det er heller ikke slik at alle områder av dagskampen er like viktige. Vi må først og fremst ta utgangspunkt i arbeiderklassen og innrette det politiske arbeide på den. Sosialdemokratiets hege-moni og innflytelse i arbeiderklassen i Vest-Europa er tufta på fagbevegelsen, derfor er inn-

rettinga på arbeiderklassen og dens nære interesser av "dobbel" strategisk betydning for oss. For det andre må vi ha beina på jorda. Forstå hvor og for hvem vi jobber. Ta utgangspunkt i virkeligheten i Norge.

Et viktig område for dagskampen i et utvikla borgerlig demokrati, er parlamentene. Uten å innrette mye av det politiske arbeidet på Stortinget og kommunestyrene og de sakene som behandles der, blir vi stående på ett bein i massekampen. Sjøl i den mest utenomparlamentariske aksjonen i Norge i fredstid, EEC-kampen, var presset mot Stortinget bl.a. for å få gjennom kravet om folkeavstemning, av største betydning.

hvordan var så partiets arbeid i landsmøteperioden?

Da må vi først se på utviklinga av kapitalismen i -70-åra. Den langvarige oppgangstida etter krigen kluinerte i 1973-74. Det ble krise i industriproduksjonen i hele Vesten. Monopolkapitalen sanerte og raserte med hard hand i Frankrike, England og de fleste industrilanda. Arbeidsløsheten steig faretruende i hele EEC/EFTA-området og i USA. I Norge kom de første sjokka i 76-77. Stikkord er Stavanger Stål, Strømmen Stål og Tandberg. Myten om velferdsstaten begynte å rakne.

En annen hovedtendens var utviklinga internasjonalt etter Vietnamkrigen. USAs reduserte innflytelse. Sovjets stadige mer aggressive politikk.

Etter den tilsynelatende vellykka proletariseringskampanja i 74-76, var partiet i en gunstig situasjon etter 2. landsmøtet. Vi blei mottatt som noe friskt og nytt på arbeidsplassene. Folk ønska å riste av seg den klamme sosialdemokratiske tvingstrøya og samarbeidslinja. I kamp- og streikesituasjoner kunne vi rive folk med oss. Valget av de fem til LO-kongressen var på mange måter høydepunktet i denne bevegelsen.

Vi kom fort ned på jorda igjen. Vi mangla politikk for dagskampen. Etter studiene i grunnkurs 2 våren 77, blei marxismen lagt på båten. Vi ser det første gang på

trykk i "Direktiv til alle lag om oppgaver i vår" fra SKAU datert 28. januar 1977. "Pkt. C. Sentrale eksterne oppgaver" inneholder følgende saker:

- Kampen mot supermaktene.
- Det anti-imperialistiske arbeidet.
- Streikekampen.
- Kvinnekampen
- Ungdoms arbeidet

Streikekampen isolert fra den øvrige økonomiske og politiske dagskampen på denne måten er rein økonomisme. For første gang oppsto det virkelig kamp og motstand mot årsplanen i avdelinga mi (jernarbeidere). Enslig på SKAUs side sto en "ledende kamerat".

Det skulle bli verre. På sommerleiren (Tromøya) diskuterte vi bl.a. "revolusjonær faglig politikk" med innledning av Helge Ø. Den konsentrerte seg om "høyre" i forslaget til Faglig Manifest fra 1974 og hoppa over vår egen praksis som var prega av "ultra-venstre" samtidig som de første Tandbergoppsigelsene våren 77 hadde avslørt at vi ikke hadde noen politikk for eller prioritering av forsvaret av arbeidsplassene. Det viktigste resultatet av diskusjonen var overslag i kampen mot "arbeideraristokratiet", og ikke noe faglig manifest. Nettopp fordi diskusjonen ensidig tok utgangspunkt i teorien, ikke i praksis. Stortingsvalget kom med væpna revolusjon, proletariatets diktatur og "klassekamp, ikke klasse-samarbeid" som hovedparolene og kjerna i propagandaen.

Den nye årsplanen for 77/78 kunne hatt som overskrift "Vekk fra proletariatet". Ungdomsarbeidet var hovedoppgava, deretter kampen mot byråkratiet og verving. Den samme høsten var den økonomiske krise i Norge klar for de fleste utenom Sentralkomiteen i AKP. Høyre og DNA overbød hverandre i innstrammingspolitikk under valgkampen. KK avslørte det berømmelige Kleppenotatet i august-77 der borger skapets krisepolitikk sto på trykk. Ulveseth-utvalgets innstilling om nedlegginger i skipsindustrien kom i desember-77. Først sommeren -78 - ett år for seint - "var

hovedtrekka i denne situasjonen noenlunde klar for sentralkomiteen" (Beretning fra 2.sentralkomiteen s.23).

Det var ikke noe rart. Studiene i årsplanen var :Mao: Om den langvarige krigen, klassikermateriale om ungdommen, deler av den store polemikken og utdrag av Bind 5 av Mao. Beretninga sier at: "Studiene var riktig stilt ut i fra de internasjonale motsigelserne og det almenne skoleringsbehovet i partiet." Min kommentar: Studiene var i hovedsak feilaktig innretta i forhold til virkeligheten i Norge og det almenne skoleringsbehovet i partiet. Så falt da også studiearbeidet sammen som en klut etter den perioden.

Riktignok var en korrigering av "ultra-venstre" i det faglige enhetsarbeidet med i årsplanen, etter mitt skjønns pressa gjennom nedenfra av kamerater som var lei av å stange hue i veggen og sloss med ryggen mot den. En kritikk av årsplanen som gikk på at den måtte ta utgangspunkt i den økonomiske krisa i Norge, kom aldri videre i partiet. Et innlegg fra undertegnede "Kommentar til direktiv om plan for partiarbeidet fram til sommeren 1978" blei under slått av SK. Kritikken av årsplanen blei barbert vekk, mens siste halvdel som var en kritikk av valgkampen, blei tatt inn i TF-april -78 under tittelen "Glemte vi dagskampen?"

Fram til august-78 kan en lese TF, FFP og Røde Fane og til dels også KK og få inntrykk av at det ikke eksisterte noen økonomisk krise og en borgerlig krisepolitikk i det kapitalistiske Norge ihvertfall ikke som angikk AKP(ml). Men sommerleiren, da. Endelig skulle den økonomiske politikken opp som det viktigste av tre emner (1978). Det var første emnet på leiren på Tromøya, men etter et par dager kom rådet fra leirsjefen til de øvrige leirene i KK: "Ikke start med krisepolitikken".

Forberedelsene var tydeligvis for dårlige, debattopplegget for dårlig og kunnskapsnivået for lavt.

På Tuddal-leiren 1 der jeg var, kom krisepolitikken som siste punkt. Til tross for brukbar innledning og fengende diskusjon kom vi svært kort fordi det ikke var tid til å følge opp med veggvisdebatt etterpå. Likevel, med TF-august var gjennombruddet der. Krisepolitikken høgst prioritert. En måned. Da sprakk økonomitrollet i AKP, og hovedoppgava blei å redde KK som dagsavis. Også aksjon kuvending blei feilaktig fordi vi igjen blei dreid bort fra klassekampen og virkeligheten i Norge. Hadde vi holdt fast på kampen mot regjeringas krisepolitikk som hovedoppgava og deretter sikra KK, ville vi på et mye tidligere tidspunkt kunnet utvikle ei korrekt linje for den økonomiske og politiske kampen i arbeiderklassens interesse. Den ville også slått gjennom i KK, gjort avisa til et mer tjenlig redskap på arbeidsplassene og stimulert arbeidsplasskaderne kraftig.

Hva var nemlig situasjonen for kameratene på arbeidsplassene? Til tross for at vi stadig hadde framgang i antall tillitsverv, viktige tillitsverv og innflytelse ellers, blei fagligarbeidet hengende i lufta. Vi mangla skoling i marxismens politiske økonomi, vi mangla en helhetlig økonomisk politikk og industripolitikk som kunne sette propagandaen og agitasjonen vår inn i en sammenheng.

Når det seinere blei oppsummert økonomisme i det faglige arbeidet, er det her vi må søke årsakene til sammenhengene, og ikke i manglende KK-salg, Afghanistan-resolusjoner, og kommunistisk propaganda slik det blei framstilt på sommerleirene i 1980. Så seint som i paril-79 prøvde jeg å få til en diskusjon i KK i en artikkel som het "hva er kommunistisk krisepolitikk?" Innlegget inneholder viktige problemstillinger så vel som klare feil, men det vekte ingen respons. Partiet var en kalka grav på det pnrådet.

Våren -79 var stemninga i avdelinga mi så amper, både på grunn av misnøye med politikken og med byråkratiet og manglende prak-

tisering av den demokratiske sentralismen, at vi krevde partiet til ansvar. En kamerat fra DS måtte komme og høre på oss en hel kveld, og det på et tidspunkt da vi ikke ante noe om motsigelser i DS, mellom DS og SK og hele herligheta.

Mye av denne kritikken eller liknende kritikk (og sjølkritikk) står å lese i det andre utkastet av SKs beretning til landsmøtet. Det var et tidspunkt da jeg trudde partiet var på rett vei. Fram til SK-vedtaket i april -80 om at høre var hovedfaren i partiet, for å vurdere utviklinga dit og videre fram til landsmøtet, er det nødvendig med en gjennomgang av landsmøtediskusjonene. Etter min mening resulterte de i en avsporing av hele partikampen. Årsaken ligger i SKs metode og opplegg for gjennomføringa av landsmøteforberedelsene.

landsmøteforberedelsenes og landsmøtets bidrag til oppsummering av parti-arbeidet

SK la fram følgende plan:

1. Prinsippprogramdiskusjon
2. Vedtekstdiskusjon
3. Nominasjoner og valg av delegater.
4. Beretningsdiskusjon.

Det førte til raske protester fra mange avdelinger og fra UDS. Vi ville ha beretningsdiskusjonen først. En diskusjon om prinsipp-programmet før vi hadde oppsummert en praksis det sto et u-tall av motsigelser, kunne bare føre på avveier. Det gjorde den da også! hele landsmøtediskusjonen foran landsmøtet blei i hovedsak en diskusjon om prinsipper ut fra prinsippene. Se på presentasjonen av landsmøtet i Røde Fane nr.1-81. Hva er det Pål S trekker fra? Det er prinsippprogramdiskusjonen, det er spørsmålet om partiets rolle under sosialismen, det er striden om den demokratiske sentralismen, Det er spørsmålet om partiets særstilling under sosialismen. "Den langvarige nedprioriteringa av arbei-

det i industriarbeiderklassen og i fagbevegelsen etter landsmøtet" (i 1976) som SK oppsummerer under plankrisa" s. 34 i beretninga, er i Røde Fane redusert til "ultra-venstre"-tendenser omkring og etter det 2. landsmøtet. I "Uttalelse om situasjonen i partiet" vedtatt på landsmøtet (TF-febr-81) er "venstre" avviket "et avvik først og fremst et avvik i taktikk, organisasjon og filosofi. Det var i mindre grad et avvik i politikken og de programatiske prinsippene for partiet".

Jeg og mange andre har følelsen av at vi befinner oss på en annen klode enn landsmøtet. Den langvarige manglende politikk for dagskampen i det kapitalistiske Norge - er det først og fremst et spørsmål om taktikk eller filosofi? Er det av mindre viktighet i forhold til partiets øvrige praksis? Det er lett å finne røttene til landsmøtets farvel med virkeligheten. På SK-plenumet høsten-79 slo SK fast at det var krise på fem områder: Økonomikrise, plankrise, ideologisk krise, tillitskrise og organisasjonskrise. men altså ingen politisk krise. Politikken er livsnerven for partiet. Er den korrekt, er andre mangler til å overvinne. De fører verken til plankrise, ideologisk krise, tillitskrise eller organisasjonskrise. Vi er med i et politisk parti for å slåss for det vi mener er verd en kamp. Svikter politikken, mister vi entusiasmen og tilliten, organisasjonen rakner og noen får ideologiske problemer.

SK-vedtaket fra april-80 om at høre var hovedfaren i partiet

Vedtaket slik det er gjengitt i beretninga beskriver høre på 10 områder: I forhold til teorien, til revolusjonen og sosialismen, til sosialimperialismen, i kvinne bevegelsen, til allianser med DNA, i synet på partimodellen, økonomisme i den faglige politikken, i synet på den demokratiske sentralismen, i synet på kommunistene, i økonomiarbeidet.

Nå er det slik at i et problem kompleks som inneholder mange motsigelser, er det alltid én som

utgjør hovedmotsigelsen. Løser en den, legger en grunnlaget for å løse de andre motsigelsene. Tar en de 10 områdene hver for seg, er det lett å påpeke at de tendensene SK peker på ikke utgjorde noe stort problem i partiet. Sosialismedebatten i internbladene og i KK viser at noen tok avstand fra partiets ledende rolle under sosialismen, fra teorien om proletarietets diktatur, fra marxismen-leninismen, fra nødvendigheten av væpna revolusjon osv. Var dette noen stor strømning i partiet? Tvert i mot - På S' sies sjøl i melding til landsmøtet (TF-febr. s.6) at delegatkonferansene omtrent enstemmig avviste angrep på fraksjonsparagrafen, på partiets ledende rolle under sosialismen, på den demokratiske sentralismen, på marxismen-leninismen og proletarietets diktatur. Derimot reiste mange kritikk av SKs praktisering av den demokratiske sentralismen.

Når det gjelder de øvrige områdene så rammer ikke beskrivelsen av høyreavviket de virkelige problemene. Var det manglende kamp mot sosialimperialismen som var hovedproblemet i massebevegelser som kvinnevegelsen, fagbevegelsen, 1.mai? Har for store konsesjoner til DNA vært noe hovedproblem i 1.mai-arbeidet?

Fagligarbeidet skal jeg ta opp spesielt. Tor M reiste en debatt i KK om det 1.utkastet til prinsippprogram. Han kritiserte korrekt programmet for manglende behandling og prioritering av fagbevegelsen og det faglige arbeidet. Samtidig inneholdt kritikken han og andre reiste en oppfatning av at partiets avvik i dagskampen først og fremst gikk på faglig arbeid og økonomisk kamp, ikke på en helhetlig politikk som omfatta økonomisk politikk, industripolitikk, oljepolitikk, avsløring av kapitalismen, marxistisk propaganda og agitasjon. Denne linja hadde etter det jeg har fått opplyst seinere endel oppslutning i enkelte deler av Oslo-partiet og var etter det jeg forstår noe av bakgrunnen for Oscar-debatten i Røde Fane.

Tor M stilte med en innledning på Tromøya-leiren 1980

som var fullt og helt SKs oppfatning av fagligarbeidet. Med høyre som hovedfaren, og KK-salg, resolusjoner om internasjonale spørsmål og kommunistisk propaganda som botemiddelet. Spørsmål til diskusjon var på AKP-vis omtrent slik: "Er du enig i at høyre er hovedfaren? Hvordan skal vi i såfall bekjempe den? ..." Innledninga ble ikke godt mottatt!

Kort oppsummert førte en langvarig feilaktig praksis i partiets arbeid og et svakt førsteutkast til prinsippprogram til enkelte feilaktige svar som at partiet måtte konsentrere seg om faglig arbeid i snever forstand. Sammen med en situasjon der partiet og spesielt SK ikke leda det faglige arbeidet - hvordan kunne de lede noe de ikke prioriterte - førte det til SK-vedtaket om høyre som hovedfaren også i det faglige arbeidet.

Slik var det på en rekke andre områder. Feilaktig eller manglende praksis førte til noen riktige og noen feilaktige ideer. SK opphøyde de feilaktige ideene til hovedfaren i partiet og landsmøtet slutta opp.

hvordan var landsmøtevedtaket mulig ?

KK presenterte landsmøtet under overskrifta "Et enhetlig og sterkt parti". Vedtaket som slo fast at "hovedfaren i partiet er et moderne revisjonistisk høyreavvik" blei vedtatt uten stemmer i mot og bare en avholdende. Et liknende vedtak på distriktsårsmøtet i Oslo blei vedtatt mot en stemme. Mange i Oslo-partiet, ikke bare de som har meldt seg ut, lurer på hvordan det kunne være mulig. S' sier følgende om årsakene i Røde Fane nr.1-81:

"En er at mange forandra oppfatning gjennom diskusjonene, bøyde seg for sterke argumenter. En annen at landsmøtet sluttet seg til forslag som var ført fram på grunnplanen og hadde støtte fra møtene." For min egen del var jeg på delegatkonferanser foran landsmøtet og distriktsårsmøtet. På begge blei det gjort vedtak som gikk i mot SK-analysen, på den siste mot en stemme. De fleste de-

legatene videre gjorde altså ku-
vending. Når det kan skje i en
hard partikamp, er det svært ska-
delig for partiet. Det fremmer
nellig ikke enheten i partiet, men
undergraver den.

Et tankekors som opptar meg
etter den erfaringen er følgende:
Vi sier at under sosialismen, da
skal vi ha direkte valg til re-
presentative forsamlinger med
tilbakekallingsrett om represen-
tantene ikke holder mål. I parti-
et velger vi delegater til lands-
møte og distriktsårsmøte på dele-
gatkonferanser der få kjenner
hverandre fra felles praksis. Re-
presentantene er ikke ansvarlige
overfor de som har valgt dem, de
har ikke engang informasjonsplikt
tilbake igjen. Den framgangsmåten
holder ikke. Ingen er tjent med
dronningens lojale opposisjon som
snur kappa etter flertallet. Det
går også utover representantene
sjøl fordi deres politiske rede-
lighet trekkes i tvil.

Likevel godtar jeg landsmøte-
utfallet som nesten representa-
tivt for partiet. Det er derfor
jeg betrakter landsmøtet som et
tilbakeskritt, en konsolidering
av en småborgerlig venstre-radi-
kal linje og "ledende kjerne" i
partiet. Grunnlaget for landsmøte
resultatet finner jeg på den ene
sida i manglende skolering i
marxismen, særlig den politiske
økonomien, og arbeiderbevegelsens
historie i Norge, på den andre
sida i en dogmatisk bruk av teo-
rien der den og ikke praksis er
den avgjørende målestokken på
partiets politikk.

Før jeg forlater landsmøtet er
det enda en ting som krever komm-
entar - "Erklæring til den inter-
nasjonale kommunistiske bevegelse-
n". Den avslører partiledelsens
og landsmøtets forvrengte forhold
til virkeligheten i konsentrat.

1. Den gjør ytre forhold til av-
gjørende for problemene i de ko-
mmunistiske partiene.
2. Den skjønner maler AKPs innsats
og rolle i klassekampen i 70-åra.
3. Den gir et falskt bilde av mot-
sigelsene i AKP.

AKP etter landsmøtet

Styrka landsmøtet partiet? Etter
min mening absolutt nei. Hadde
analysene til det gamle SK og la-
ndsmøtet vært rett, ville vi fått
en avskalling til høyre, en kon-
solidering av partiet forøvrig,
og gjennom kamp mot høyre kunne en
løse de andre problemene i tur og
orden. I stedet omfatter utmeld-
ingene mange flere enn de som ett-
er SKs mening sto på den gjerne
sida i forhold til hovedmotsigel-
sen. De grunnleggende problemene
i partiet er de samme som før.
Partikrisa og tillitskrisa fort-
setter.
Hadde landsmøtet konkludert anner-
ledes, i tråd med vedtaket om sit-
uasjonen i partiet på årsmøtet i
jernlaget i Oslo, trur jeg de
fleste utmeldingene kunne vært
unnått.

Partiet har framgang der vi ko-
rrigerer manglende - først og
fremst "venstre"feil - fra forrige
landsmøteperiode. (økonomisk poli-
tikk, faglig arbeid, parlamentar-
isk arbeid). Der vi ikke korri-
gerer, at arbeiderklassen stort
sett mangler i partitoppen, når
det ikke er med en eneste i RVs
arbeidsutvalg, AKPs økonomiske ut-
valg eller arbeidsprogramkomite-
en, går det smått med framgangen.
Litt hyklersk er vel også avslør-
ingene av manglende arbeiderrepre-
sentasjon på SVs og DNAs valgdis-
ter når AKP (og RV) nominerer
Sigurd Allern på topp i Oslo med
begrunnelsen "den dyktigste".

I TF-juni kommenterer Pål S
et svakt punkt i jernlagets
årsmøtevedtak der det står: "Vi har
ingen oljepolitikk, industripoli-
tikk eller økonomisk politikk sam-
tidig som man setter i gang en
kampanje for å utgi Kapitalen på
norsk".
Formuleringa skyldes helt spesi-
elle forhold som kan oppstå på
et enkelt års møte uten redak-
sjonskomite og er ikke i tråd med
jernlagets syn verken på politisk
økonomi eller å utgi Kapitalen på
norsk.

De var nemlig et annet og len-
gre utkast til vedtak som var be-
handla i avdelingene der formu-

leringa var følgende: "Vi har ingen industripolitikk, oljepolitikk eller økonomisk politikk. (Skal vi vente til Kapitalen er utgitt, medlemmene gått på sirkel og verkstedinstrien nedlagt?")

Videre heter det om årsakene til partikrise bl.a. "Samtidig har disse og andre svakheter, f. eks. manglende skolering i marxismen og den politiske økonomien, gjort partiet sårbart for påvirkning av tilbakeslaga og problemene i den internasjonale kommunistiske bevegelsen."

Det var dette forslaget som hadde fått oppslutning i de fleste avdelingene, men det var levert inn et alternativt forslag fra ei avdeling, nemlig det som blei vedtatt. På årsmøtet blei dette foreslått vedtatt fordi det var mye kortere, men møtet oppdaga ikke i farta at punktet om Kapitalen hadde fått ei anna mening.

Når det er sagt vil jeg gjenta kritikken av partiledelsens forhold til den politiske økonomien som jeg la fram på fagligleiren i 1979 (samme brigade som Pål St). At jeg var for å gi ut Kapitalen, men at det ikke var fordi den ikke var gitt ut at partiet ikke hadde studert politisk økonomi, at det fantes mye materiale vi kunne bruke. At jeg var skeptisk til prioriteringa av arbeidet med politisk økonomi framover, noe som har vist seg vel berettiga. Hadde SKAU forstått betydninga av den politiske økonomien, ville utgivelsen av Kapitalen fått høyere prioritet og foreløpige studier i politisk økonomi ville vært satt i gang våren -81. Foran HMG-studiene, foran diskusjonen om militærpolitikk, foran filosofidiskusjonen.

Etterat dette innlegget i hovedsak var skrivi ferdig, har jeg fått se partiplanen for landsmøteperioden (TF-august). Der er den politiske økonomien satt opp våren-82 samtidig med Kina-diskusjonen. Det som mangler i helhetsbildet er at studier av den politiske økonomien er nødvendig for å lage valgprogram og arbeidsprogram, for en korrekt forståelse av imperialismens utvikling,

krigsfaren og dermed for partiets militærprogram, for å kunne avsløre kapitalismens bankerott og propagere sosialismen, og - ikke minst - for å kunne gjennomføre Kina-diskusjonen uten å havne i idealismens luftige bakgård.

slutning

SKs vedtak fra april-80 som landsmøtet sanksjonerte om "høyre som hovedfaren i partiet" gjorde motsigelsene i partiet antagonistiske. Sjøl om virkeligheten og arbeiderklassens innflytelse - innafra og utofra - kan tvinge gjennom en korrigering av de gamle "venstre"linjene på område etter område, vil partiets dogmatiske "ledende kjerne" stå der som en propp mot enhet i partiet og gjennombrudd i arbeiderklassen. For den partiledelse som har så vanskelig for å orientere seg i virkeligheten, som tydeligvis ser på partikontorets fire vegger som det beste bolverk mot revisjonismen i motsetning til den ubehagelige påvirkningen ute på arbeidsplassene, vil aldri kunne bli noen kommunistisk ledelse i den norske klassekampen!

UDS-formann i jern

INNLEGG OM BUDORDNINGA

BUDA FRAM I LYSET

Samtidig med disse artiklene som vi håper gir dere litt politisk ammunisjon til å slåss for budordninga lokalt, har vi planlagt å prøve å slå et slag for budordninga i avisa. Det er første gangen det blir gjort, og vi mener det er på høy tid.

På den måten vil vi skryte litt av de mange som har gjort en stor innsats som til vanlig fore-

går i det skjulte. Og vi tror det kan gjøre det lettere å gå ut til abonnentene og få med seg flere til å gå bud. Mange nye abonnenter blir imponert når de får vite at hele budleveringa foregår gjennom ubetalt dugnadsinnsats fra abonnentene sjøl!

Klassekampens redaksjon
og distribusjon

DISTRIBUSJONEN AV KK I OSLO

Distribusjonen av ei avis er ei svært viktig sak for avisa. Mange har sagt opp Klassekampen med den begrunnelse at avisa kommer for uregelmessig. Neon har også sagt opp avisa i Oslo ved overgang fra bud til postdistribusjon: De har forklart at avisa blir for "gammel" når de først får den etter jobben.

Klassekampen går i trykken betydelig tidligere enn noen annen Oslo-avis. Fordelen med det er at vi når mesteparten av landet på dagen. Ulempen er at Klassekampen for mange, nettopp blir ei "gammel" avis. Kanskje særlig i Oslo, hvor mange har lest 4-5 timer gamle nyheter i middagsavisene før de får Klassekampens nær 24 timer gamle.

At stadig færre har fått avisa med bud i Oslo, har såleis gjort avisa betydelig "eldre".

Klassekampen har sett på ulike måter å distribuere avisa.

Det er mulig å distribuere Klassekampen gjennom Avisenes Fellesdistribusjon (AF). Da vil Klassekampen komme med på samme budnett som de øvrige Oslo-avisene. Det viser seg imidlertid at ei slik ordning vil gi merkostnader på godt og vel 1 million kroner pr. år. Så sjøl om det skulle være ønskelig og er mulig å komme med i AF, så vil det av økonomiske grunner være uoverkommelig. Klassekampen vil gå konkurs.

En annen mulighet er å ha egne betalte bud. Det vil i såfall bli enda dyrere enn å gå inn i AF. Altså umulig.

Tilbake står vi med postdistribusjon og de frivillige budordningene vi kan få til. Det er de mulige alternativene vi i dag står overfor.

Kjell L

BUDORDNINGA OG DET LOKALE MASSEARBEIDET

Omfanget. I løpet av 2 år med partikrise og krisediskusjoner har budordninga holdt stand uten totalt sammenbrudd, men med sakte innskrenkninger. høsten-79 var det 66% av abonnentene med bolig-

adresse i Oslo som fikk avisa med bud, høsten-80 52%, og like før sommeren-81 var det helt i underkant av 50%. I løpet av sommeren var det 6 ruter som hadde "sommerstopp", og 2 av dem har vi ikke

fått starta igjen etter ferien. Så andelen er litt mindre nå, og fortsetter denne utviklinga er det bare et spørsmål om tid før vi må avvikle budordninga. Men jeg vil peke på at det er blitt oppretta nye ruter i nye områder i løpet av perioden, så det er variasjon i det lokale arbeidet.

KLASSEKAMPEN - EI ARBEIDERAVIS?

Vi har tatt mål av oss til å spille en ledende rolle i den økonomiske og politiske kampen i arbeiderklassen og fagbevegelsen. Samtidig som den redaksjonelle politikken er å gjøre Klassekampen til et bedre og bedre redskap for dette, må vi også ha en politikk for å spre avisa i arbeiderklassen. I dag har vi altfor få kommisjonærer som selger avisa fast på jobben. Målet vårt er at på alle arbeidsplasser det det finns kommunister, skal den kommunistiske pressa spres.

Og der er vi avhengig av budsystemet. Hvis vi etter hvert skal få regelmessig salg på store arbeidsplasser og flere hundre kommisjonærer på små steder som selger 5 eller 8 eller 3 aviser i uka, så må vi ha et distribusjonssystem som gjør at de kan få med seg avisa på jobben den morran.

Men innflytelsen avisa har på arbeidsplassene er mye større enn gjennom kommisjonærsalget allereide i dag. Mange har med seg abonnementsavisa si på jobben, folk rundt dem leser den, og den gir utgangspunkt for politiske diskusjoner.

Her i Oslo er det veldig vanskelig unntatt i helt spesielle tilfeller - å ta med seg gårsdagens avis på jobben og få noe utbredelse for det. Vi stiller annerledes her i Oslo, i konkurranse med Arbeiderbladet, Aftenposten og VG, enn andre steder i landet der Oslo-aviser ikke er morra-aviser.

Å ikke få ut avisa før jobben om morran vil være et svært tilbakeslag for den politiske innflytelsen avisa har i arbeiderklassen.

HOVEDPROBLEMET NÅ for budordninga er ikke at det er umulig å skaffe bud, at folk som er lei må skiftes ut osv. (men de finnes også sjølsagt). Vi har skaffa oss mer

erfaring, og på initiativ fra de som sjøl arbeider med budordninga har vi gjort forbedringer av systemet. De viktigste er aviskassene der buda henter avisene etter et bestemt klokkeslett, og det at det stort sett er mange flere bud på hver rute nå enn i starten, det gjør budjobben mer overkommelig for den enkelte, men det fører også til at det å skaffe bud blir en stor oppgave. Og det stiller krav til at det må være iallefall en person som har oversikt, kan lære opp folk og samordne alle disse buda.

Der det er krise i budordninga er problemet som regel å få partilaga til å ta organisatorisk og politisk ansvar for ledelsen av budsystemet i distriktet. Vi har flere eksempler på at budruter er lagt ned til tross for at der finnes mange abonnenter tett konsentrert, og der er flere som er villige til å gå bud, men ingen tar et grep om å samle dem, sette opp ruteplan, oppsøke abonnenter og organisere det.

MULIGHETENE er store for å snu tendensen til innskrenkning i høst. Etter en svak sommer med stort frafall av abonnenter, har valgkampen tydelig vist at RV-aktivistene her i byen har klart å kombinere valgkampen med arbeid for avisa. Vi har fått mange nye abonnenter og verva mange gamle igjen, så de fleste steder har vi et nytt omland å gå til. Dere som er organisert på arbeidsplassene og har nytte av budordninga på den måten, bør også være villige til å bidra. I de fleste distriktene er det mange folk vi kan spørre nå.

HVORFOR ER DET SÅ VANSKELIG Å SKAFFE LOKALE ANSVARLIGE?

Sist det var politisk kamp om budordninga i Oslo, var dette knytta nært til motsigelsen om dagsavis/ukeavis. Gjennom de diskusjonene som blei ført da, oppnådde vi stor enighet i partiet om at dagsavisa var verdt å slåss hardt for.

Nå går motstanden mot budordninga først og fremst på om det ikke er fo-nuftig å kaste inn kreftene på arbeid som er med politisk utviklende og mindre "rutineprega" og praktisk - for buda og for partilaga. Flere partikamperater legger fram argumenter som "hvis vi bare slapp ansvaret for denne hersens budruta - så kunne vi virkelig drive valgkamp i strøket/organisere dørsalg av KK/ gå inn i strøksforeninga med full styrke", osv. osv.

jeg våger å påstå at vi ikke har ett eneste eksempel på at nedlegging av budruter har ført til en sånn blomstring av økt lokal aktivitet her i byen - dette er en utfordring til dere som mener noe annet: kom igjen og skriv i FFP!

TVERT I MOT: BUDORDNINGA ER EN RESSURS FOR BOLIGLAGA.

For vi har mange eksempler på det motsatte: hvordan budrutene fungerer som et aktivt omland for boliglaga, gir dem rekrutteringsmuligheter og kontakter i strøket sitt. For at dette skal fungere er det nødvendig med regelmessig (men ikke nødvendigvis så ofte) budsamlinger som tar opp praktiske saker som buda lurer på, og fungerer sosialt slik at folk blir kjent med hverandre.

Men det i seg sjøl gir begrensa politisk utvikling av folk, og hva som passer for et strøk trenger ikke gjelde for neste. Noen steder har enkeltmedlemmer i partiet starta studiesirkel og bygd opp partilag med utgangspunkt i ei budgruppe. Men i andre strøk er kanskje flertallet av de uorganiserte buda "forhenværende aktivister". Folk som har vært medlemmer av partiet eller ungdomsorganisasjonene, som fortsatt støtter avisa og ønsker å gjøre noe konkret og begrensa. Flere bud har sagt at de har dårlig samvittighet fordi de ikke orker

eller tør være så aktive lenger, og derfor deltar de gjerne i noe som de ser gjør nytte, men som ikke innebærer at de må stå fram og forsvare ting de er blitt usikre på. Sånne forhenværende medlemmer har vi fått flere av, og det er viktig at de ikke bare blir overlatt til seg sjøl etterat de har meldt seg ut. At vi tar vare på alle som vil støtte partiet på forskjellig nivå, og holder veien åpen for videre politisk utvikling.

Andre kan ønske å gjøre noe for avisa utfra at den slåss på et avgrensa område som de er opp-tatt av.

Et par uker før valget blei jeg oppsøkt av buda på ei rute som gikk bra. De var ganske mange bud, men lurte likevel på å legge ned budruta fordi de ikke syntes de kom noe videre. De hadde ingen organisert kontakt med partilaget i strøket, og samtidig som mange i partilaget mente det var riktig å legge ned budrutene for å få krefter til å drive valgkamp, så var det bud på den ruta som ville være med å drive valgkamp, men om ingen hadde spurt!

Alle som er bud gjør en viktig jobb for å spre avisa til abonnenter og kommisjonærer - men noen vil ønske seg mer. Mer diskusjoner om forskjellige spørsmål, mer politisk praksis. Og det er slett ikke sikkert at det er avgrensa til å støtte avisa. Derfor må det politiske ansvaret for buda ligge lokalt.

FORNYINGSARBEIDET

Så mange abonnenter faller fra og må verves på nytt og på nytt er et stort problem for avisa. De siste par åra må vi innrømme at det jamnt over har vært drevet lite systematisk fornyingsarbeid, og det er en av grunnene til at til tross for at vi har overopplylt flere vervekampanjer, så kommer ikke abonnenttallet opp på et høyere nivå. Der vi har drevet jamn oppsøking av gamle abonnenter har det vært i tilknytning til budruter. Og vi har gode erfaringer. Buda har i utgangspunktet en goodwill hos abonnentene som gjør det lettere å diskutere, og

det virker som om det er adskillig lettere å verve folk igjen med en gang, i stedet for å komme flere måneder etterpå.

KONTAKTEN MED ABONNENTENE

Gjennom den siste valgkampen er det mange boliglag og RV-grupper som har utnytta de kontaktene vi har fått gjennom budordninga. I vår valgkrets - der vi dreiv bra valgkamp og økte både i stemmetall og andel fra -79, oppdaga vi at det var veldig stor forskjell på å jobbe i den delen vi hadde budlevering og den andre. Der vi ikke hadde budrute, var de fleste KK-abonnentene bare navn på ei liste, et svært arbeid å få oppsøkt å få oversikt over. Og mange av aktivistene i RV-gruppa som gjerne sto på stand, syntes det var altfor tøft å gå å ringe på til ukjente folk for å verve stemmer. Men innenfor budruta var det noen som kjente nesten alle. Vi hadde buda å gå til for å dele ut valgaviser, snakke med naboen sin osv. Og vi kjente de andre også. "Han er SV-er, ingen vits i å oppsøke, hun er forbanna på Kvinnefronten,

så det må vi diskutere med henne" osv.

Det var lettere å oppsøke de vi visste lite om, men tross alt hadde hilst på også.

KONKLUSJON

For arbeidsplasslaga betyr budordninga mulighet for spredning av dagens avis på jobben. Bare av den grunn bør de av dere som har mulighet ikke si nei til å være med å gå bud.

For boligavdelingene betyr ikke budordninga bare arbeid og ansvar for en viktig oppgave, men også muligheter til å utvide kontaktene sine i strøket. Det betyr at ledelsen av budordninga ikke bare er en praktisk oppgave, men det er jobbe med folka rundt oss, organisere dem og utvikle dem.

Unni-Budsjef i Oslo

BUDSYSTEM: OPPSLUTNING OG FRAMGANG FOR RV

Jeg ønsker med dette innlegget å beskrive og vurdere verdien av de framstøt som ble gjort i valgkampen overfor abonnentene med utgangspunkt i ei budordning.

Rett før ferien oppsøkte jeg 8 abonnenter, for bl.a. å utprøve metoden "dørbesøk". Det resulterte i: 1 RV-aktivist, 6 sikre RV-stemmer og 270 kr. til AKP/RV-innsamlinga. - Dette ga mersmak.

Rett etter ferien gikk ruteledere og andre kamerater gjennom abonnentsmassen, og silte ut 51 sikre RV-stemmer. Disse var ikke sikre ut fra kriterier som: han stemte RV i -79 eller han har abonnert i 3 år, men derimot ut fra kriterier som: jeg har nettopp snakka med han/hun

om RV, eller personlig kjennskap til vedkommende o.l. Deretter sto vi igjen med ca 50 potensielle RV-stemmer. Disse var abonnenter, tidligere abonnenter og lørdagsabonnenter. De ble oppsøkt, og resultatet var 34 nye RV-stemmer og 5 nye RV-aktivister. (Men dette oppsøksarbeidet tok unødig lang tid. Hovedårsaken var at flere kamerater ikke "turde" (manglen de trenging?!) å stå ansikt til ansikt med levende mennesker å legge fram RVs politikk)

86 navngitte stemmer til RV ble det konkrete resultat av aktiv utnytting av budsystemet. I tillegg fikk RV ytterligere 43 stemmer.

Vi laga 3 lokale løpesedler og plakater som budene delte ut til

abonnentene. Løpesedlene hadde til hensikt å mobilisere flest mulig til RVs lørdagsstands. RVs stands samlet 10-20 ganger flere mennesker enn SV og APs stands tilsammen. Det sier noe om betydningen av propaganda og mobilisering av folk i bydelen.

Det konkrete resultatet av valgkampen i bydelen vår ble:
- 129 stemmer, 4.1%, framgang 1.5%
- 25 - 30 aktivister
- 8 uavhengige som ønsker å delta i videre RV-arbeid
- kr. 3560 til AKP/RV-innsamlinga

Budsystemets betydning for resultatet er sjølsagt umulig å måle, men dersom vi ikke hadde trukket inn budene i valgkampen i den utstrekning vi gjorde, påstår jeg at valgkampen og resultatet av den ville blitt mindre. Du som bor i en bydel uten budsystem kan vurdere "hvor mye mindre" bedre enn meg. Men husk og vær objektiv, for ellers blir utgangspunktet galt og dermed resultatet originalt.

PS: En historie fra virkeligheta: Da den første lokale løpeseddelen skulle ut sammen med avisa, mottok jeg som ruteleder, kl. 23.00 på kvelden bunken i

retur med følgende beskjed fra budparet: "Jeg kan dessverre ikke se meg i stand til å dele ut materiell for RV. Konferer rammeavtalen RV/AKP". Sign.

Jeg oppsøkte dem for å diskutere dette, noe de stilte seg positive til. For å gjøre en lang historie kort: Ingen av dem ønsket å stemme RV da diskusjonen begynte. Han forandret mening om RV og tok et forbehold ad. utdeling av RV-løpeseddelen. Han delte ut løpesedlene neste kveld, etter at jeg hadde lagt dem inn i avisene for ham!!! Hun sto fast på å ikke stemme RV, til tross for flere diskusjoner. Men kl. 20.45 den 14. september ga hun sin stemme til RV (jeg var listebærer og fikk følgende replikk da hun gikk inn i valglokalet; "Du vant". Jeg ble glad og overraska men rakk ikke å svare henne tilbake.

Men svaret er: RVs program/politikk og RVs aktiviteter i området vant en stemme. I tillegg har to tidligere aktive RV-velgere, som gikk i frø pga rammeavtalen, begynt å spire igjen.

Dette er det mest konkrete eksemplet på hvilken betydning budsystemet hadde for RVs relativt store framgang i bydelen.

BLI KK-AKTIVIST! DELTA OGSÅ SOM KK-BUD!

Jeg jobber i transporten og har vært aktivt med i KK-arbeidet på min arbeidsplass i de åra jeg har jobba der. Takket være kommisjonærordninga (det trengs flere kommisjonærer på arbeidsplassene!) har KK-salget vært relativt greit å organisere. Synes salget har høynta klassebevisstheten hos arbeidskameratene mine, og styrka den faglige kampen. Forstår ikke de som "ikke har tid til å selge KK fordi de må drive faglig arbeid". Nok om det. Erfaringene fra jobben har gitt inspirasjon til å drive på som avisbud en kveld hver uke der jeg bor. Synes nemlig at vi ikke bør belaste bare boligavdelingene med dette ansvaret. Folk som selger avisa på jobben bør ikke slå seg sjølgode

på magen og si at nå har vi gjort vår jobb med KK. Nå overlater vi resten til andre. Nei, bli vi mange som deler på budtjenesten, blir den lettere å organisere, lettere å verve nye folk til, mindre arbeidskrevende. Min erfaring er nemlig at det slett ikke behøver å være noe ork å drive som KK-bud. Herved skulle oppfordringen være gitt videre til andre kamerater.

Kam.hilsen Transport-Peder

ANDRE INNLEGG

LØNNS- OG TARIFFPOLITIKKEN I STATEN

I Oslo er det ca 50 000 statsansatte. Dette blir derfor den største arbeidstakergruppa i denne byen. Det er 30% av alle statsansatte i landet. Samtidig vet vi at den politiske og administrative ledelse er sterkt konsentrert i Oslo både på arbeidskjøper og arbeidsselgersida. Oslo får med andre ord en spesiell viktig funksjon i denne situasjonen som ikke DS/FU har fulgt opp.

I oktober begynner tariffkonferansene innfor statssektoren, og det vil i realiteten være disse som legger opp linja for det neste tariffoppgjøret. Det er derfor viktig at vi innfor staten allerede nå tar opp til diskusjon en begynnende holdning både til prinsipper og taktikk i forbindelse med vår tariff- og lønnspolitikk som nå er under sterk revisjon i kartellet.

I september oppsto det en sterk interesse for lønnsutviklinga blant statsansatte. Grunnen til dette var at kartellet hadde gått ut med en slags forespeiling om at alle lønnstakergrupper i staten skulle gå opp minimum et lønnstrinn, og statsansatte som til vanlig ikke har hatt svært store illusjoner om lønns- og tariffoppgjør fikk en oppblussende faglig interesse. på dette tidspunkt i allefall, var de færreste oppmerksom på hvilke holdninger som lå bak denne "kartell-gaven" som de statsansatte i svært mange tilfeller ikke hadde bedt om en gang. Bakgrunnen for dette ligger i forløpet til forrige lønnsoppgjør, og det som i realiteten skjer, er at kartellet er i ferd med å lage et nytt lønssystem innfor staten uten å kalle det det, samtidig innfører de delvis en ny oppgjørsform uten å kalle det heller.

TARIFFOPPGJØRET 1981

Dette oppgjøret kom i stand før

hovedoppgjøret, og skulle da sjølsagt være retningsgivende for dette. Statsansatte hadde i de siste åra sakka nokså langt etter den gjennomsnittlige lønnsutviklinga for staten. Iflg kartellets beregninger hadde de et etterslep på 10%, dvs de hadde 10% dårligere lønnsutvikling enn gjennomsnittsarbeideren i Norge, som også har hatt dårlige oppgjør. For å få dette i havn på et vis, og samtidig ikke bidra til at "store lønnskrav" skulle bli retningsgivende krav for resten av arbeidslivet ble de lovet et ekstraoppgjør på 4% fra 1/10-81. Dette ekstraoppgjøret skulle imidlertid ikke være et vanlig prosenttillegg, men gå inn i justerings- og normeringsforhandlingene. I tillegg la kartellet fram en slags plan for at dette 10%-etterslepet skulle bli tatt igjen i løpet av en 4-årsperiode. Dette, pluss en del argumentasjon om uforutsette skjevheter som har oppstått pga den nåværende lønnsplanen (kombinert med den vanlige propagandaen om heving av lavtlønte), er kartellets hovedargumentasjon for de omfattende endringene de nå er i ferd med å innføre i vårt lønnsplan- og oppgjørssystem.

NORM-OG JUST

Hvordan skal vi for det første stille oss til at norm- og just blir brukt som en del av tariffoppgjøret. Så lenge det ikke er prosenttillegg, har vi ikke en gang greie på hva vi stemmer over når 4% skal legges til norm/just. Dette betyr at en vesentlig del av tariffoppgjøret blir framlagt som rent diktat etter avstemninga. Dette tillegget kan sjølsagt brukes til visse grupper arbeidstakere, mens andre ikke får noen del av dette tillegget. Samtidig gir kartellet en sterkere følelse av en reell lønnsforbedring når de

flytter folk opp i lønnsstiger, i stedet for å gi et prosenttillegg på det lønnstrinnet folk står på. I det siste tilfellet ser de fleste på det som en mangelfull kompensasjon for prisstigning, og ikke som en reell lønnsforbedring noe det i virkeligheten er i begge tilfelle.

Dette er et viktig spørsmålstegn vi må stille til denne oppgjørsformen i det hele tatt.

Hvordan løste de så i neste omgang dette i praksis?

I første omgang gikk kartellet ut og stilte i utsikt en justering av en god del gjennomgående stillinger som da ville gå opp minimum et lønnstrinn. Dette skapte sjølsagt en håpløs situasjon fordi etatsvise stillinger som i realiteten var de samme som de gjennomgående (f.eks. en gjennomgående bibliotekarstilling og en etatsvis bibliotekarstilling) fikk en annen lønn enn de gjennomgående. De forskjellige etatene måtte da stille separate etatsvise krav tilpasset de gjennomgående stillingene. Når disse krava kom fram til kartellet, sprengte de den opprinnelige ramma på 3.5% (3.5% til justering, 0.5% til normering, tilsammen 4%). Dette skjer i slutten av september hvor de fleste føler at de allerede har fått løfter om et trinn eller mer.

Kartellet har da tre muligheter: sprengte ramma, la det eksistere en skjevhet mellom etatsvise og gjennomgående stillinger, trekke inn den 0.5% som var tenkt til justeringsoppgjøret.

På skrivende tidspunkt er det ikke godt å si hva de gjør. Etter at i hvertfall tjenestemannslaget har gått ut og sagt at oppgjøret nå var endelig, har de i aller siste liten utsatt det. Til og med slik at enkelte grupper som allerede har fått sitt lønnstillegg gjennom ED-maskineriet for oktober, nå får lønna si med forbehold. Vi kan også med stor sikkerhet gå ut i fra at kartellet ikke vurderer alternativet om å sprengte ramma som realistisk, og det er nok så tydelig at det de sterkt frista til, er å i alle fall trekke inn denne 0.5%, men

de er ikke helt sikre på om de tør. Blant svært mange grupper blir dette normeringsoppgjøret sett på som det eneste de har noen råderett over, og ofte henger de også igjen fra forrige normeringsoppgjør. Disse oppgjøra er så godt som de eneste i staten man har lokal forhandlingsrett på når det gjelder lønn. Dersom de velger å la skjevhetene mellom gjennomgående og etatsvise stillinger bestå, oppnår man egentlig det samme som om man kutter ut normeringsoppgjøret. Da må nemlig dette i alle tilfelle brukes til å normere opp de etatsvise stillingene som heger etter.

Løsninga på dette i nåværende tilfelle bør derfor være et krav om at ramma må sprenge om det er nødvendig. Det er tross alt et etterslep på 10% det er snakk om.

Dette er det aktuelle oppgjøret i år, men vi har fremdeles store problemer med vår prinsipielle holdning til just og norm. På den ene sida er dette den statlige formen for lokalt oppgjør, på den andre sida så tvinger det de fagorganiserte i staten til å sitte å prioritere utallige gruppers lønnskrav opp mot hverandre innafor ei fastlagt ramma. I tillegg blir dette oppgjøret en del steder brukt som trynetillegg. Når det gjelder den prinsipielle holdninga til just /norm skal jeg ikke gå lenger inn på det her, men sterkt oppfordre medlemmer, spesielt innafor staten til å ta opp dette spørsmålet i TF eller FFF.

LØNNSPANENE

Den andre hoveddelen av planen til kartellet, er å forandre lønnspanene. Dette sendte de ut til diskusjon med svært kort tidsfrist tidlig i 1981, og de kalte det på ingen måte et nytt lønnsystem. Det var snakk om visse foranklinger pga oppståtte skjevheter. Den forrige lønnsplanen har mildt sagt blitt ganske omplisert. Delvis skyldes det lokale kamper som har fått pressa igjennom egne etatsstillinger for å kunne stille etatsvise krav, delvis skyldes

det statens konkurranse med næringslivet på spesielle områder. Begge disse årsakene har også ført til en omfattende bruk av tilleggsgregulativet enkelte steder.

Kartelletts forslag er nå å opprette bare 11 stiger mellom lønnsstrinn 6 og 24. Innafor disse stigen skal alle være på topp-lønn i løpet av 8 år. Det positive en kan si om dette forslaget er at det innebærer en nesten innrømmelse av vårt flerårige lavtlønnskrav i staten, nemlig ravet om "Ingen under lønnsstrinn 10 i staten". Bare på den laveste stigen, og bare i de to første åra vil noen ha lønnsstrinn under 10. På den andre sida begynner dette kravet å bli nokså uinteressant når lønnspolitikken begynner å bli at man gir lønnsstrinn opprykk istedet for prosenttilllegg. Resultatet av dette blir jo at lønnsstrinn 10-nivået synker i realiteten.

Det som ellers kan sies om dette lønnsplanforslaget, er at det kartellet kaller forenkling sjølsagt skal prøve å bremse opp for de lokale krava man har klart å tilkjempe seg etter hvert i det gamle lønnsplanssystemet. Nå som under forrige lønnsplanrevidering er formålet å putte så mange inn under samme tak at etatsvise krav skal bli mest mulig umulig gjort.

Prinsippielt er dette et vanskelig spørsmål. Det riktige ville jo være å stille samla lønnskrav for alle statsansatte, og i tillegg kreve lavtlønnsforbedringer. Dette ville bety at vi skulle gå inn for en forenkling av lønnsstigen. Allikevel veit vi at i det samfunnet vi lever i, har størst mulig kopling av grupper betydd en svekkelse av de

fagorganisertes mulighet til å slåss igjennom krav. Også i staten har det vært slik at man har vært nødt til å bruke andre gruppers gunstigere lønnsutvikling til å heise seg opp etter. Jeg kan derfor ikke se at en "forenkling" av lønnsplanssystemet vil være noen fordel i den faglige kampen for krona.

På den andre sida er vi nødt til å stille krav om en lavtlønns politikk innafor staten. Det er heller ikke tvil om at dette kravet står sterkt blant statsansatte. I stor grad har kartellet fått gjennom sine tariffoppgjør under propagandaen om lavtlønnsoppgjør. Dette til tross for at den bitre realiteten er at lønnsforskjellene i staten også øker.

Det er en kjensgjerning at ml-ere går inn for en politikk i sine fagforeninger som innebærer at de godtar høytlønte i staten ikke skal få kompensasjon for prisstigninga. Det varierer litt om man setter grensa for høytlønte til 1.tr. 23 eller 26. Hovedsaken her er i allefall at det har skjedd en sklidning i forhold til det gamle kravet om at alle hadde krav på kompensasjon, og at de høytlønte ikke skulle settes opp mot de lavtlønte. Det er på tide at vi får i gang en skikkelig debatt om dette, og får utforma en egen linje på tariffpolitikken i staten. Inntil videre bør det i allefall være fastlagt at vi ikke må godta just/norm eller lønnsplanforandringer som deler av tariffoppgjøret som kompensasjon for prisstigning. Dette undergraver både det lille demokratiet vi har på tariffoppgjøret, og forkluder ytterligere oppgjøret slik at folk får en falsk følelse av å få et særget lønnstillegg som de i realiteten ikke får.

Medlem av Oslo-DS' FU

PARTIPLANEN:

EN FORELØPIG KOMMENTAR FRA UDS I JERNLAGET

Det er bra at SK sender planforlaget ut til diskusjon. UDS har vedtatt følgende behandling:

a) Kort diskusjon i UDS med fore-

løpige kommentarer som sendes FFP.
b) Diskutere planen med avdelingsstyrene

c) Oppfordring til avdelingene om

å diskutere planen

d) Formannskonferanse om planen i begynnelsen av november.

Kommentar skrivi på oppdrag etter UDS-møte 1.10:

1. Planforslaget med innledning, analyser og oppgaver er altfor omfattende. Problemer med å forstå inndelinga. Folk ramler av lasset under lesinga. Det blir "de få" som makter å studere materialet.

Planen bør være et minimums-program for hele partiet. Deretter er må de forskjellige delene av partiet tillempe minimumsprogrammet på sitt område, evt. supplere etter behov.

2. Analysene. Den bedre delen av lederen. Avsnittet om situasjonen i partiet viser at vi må legge mye arbeid i å forstå grunnlaget for tendensen til passivitet og utmeldinger. Det er dels av politisk, dels av organisatorisk karakter. Objektive problemer som henger sammen med at politikken og organiseringa ikke er i samsvar med behova klassekampen stiller. Derfor rammer frustrasjon, passivitet og utmeldinger avdelinger som "står på linja" såvel som avdelinger i opposisjon".

SK må stille spørsmål som: hvordan evner partiet å løse motsigelser? Hvordan fungerer partiet i politisk kamp mellom linjer? Hvordan er det å være i opposisjon? Vi sender inn innlegg til TF. Det kommer inn tre måneder seinere. Medsvar fra Pål S. eller Per G. som

gjør en forbanna. Da kan du tidligst komme igjen om to måneder. Med nye haler.

3. Politisk planlegging. Avslører stor forvirring. - Forveksler politisk prioritering med organisatorisk. Sitat s.9: "Prioritering er først og fremst et spørsmål om folk, om kader". Det er feil. Prioritering er et spørsmål om politisk linje. - Bruker ikke dialektikken og Mao: Hva er viktigst? Hva er nøkkelleddet? På hvilket område må vi ha gjennombrudd for å løse de andre problemene? f.eks. studier i politisk økonomi er viktigst, dernest... osv. Lager et kunstig skille mellom diskusjoner og studier (se grovplanen).

- Grovplanen er ikke begrunna. Hvorfor ny klasseanalysediskusjon? Filosofidiskusjon? hva slags filosofidiskusjon? - Hva med andre studier enn klassikerstudier? (Mao sier kommunister må ha grep om tre ting: marxismen, historia og den praktiske bevegelsen). - hvor er anti-krigsarbeidet i grovplanen? - Lederen bruker Engels' inndeling - politisk, økonomisk og teoretisk kamp - til å skille disse fra hverandre, mens poenget er avhengigheten: Uten det ene går det andre i dass!

Kameratslig hilsen David

GOD DAG MANN, PÅL S!

Det gikk ikke så bra med RV i valget. Sigurd A. og andre har prøvd seg på oppsummeringer i avisa. På ett punkt minner de til forveksling om tilsvarende oppsummeringer i Friheten i 50-åra og seinere, i Orientering i slutten av 60-åra osv. Folk ville ikke ha den ytterst korrekte politikken vår (ingen spørsmålsteget ved den, takk!)

Så er det sånn at det foregår mange diskusjoner rundt omkring, såvel i AKP som på venstresida

ellers. Noen mener AKP står på sidelinja i den aktuelle fredsbevegelsen og i kampen mot atomvåpen. Andre har tatt opp AKPs forhold til Nato, særlig Per G. s sterke uavhengige invasjonforsvar mot Sovjet.

Sjøl har jeg kommentert AKPs mobiliseringsparole "Hvordan utsette krigen?" (KK 17.8) og etter lyst AKPs analyse av imperialismen i dag, særlig Sovjet-økonomien. (KK 5.9). Svar har jeg ikke fått på de spørsmåla, men i dag

(28.9) har Pål S. et altomfattende svar til alle opponenter som setter fredsbevegelsen og andre behørig på plass. Tilsynelatende grundig - for den som ikke stiller spørsmål som krever konkrete svar.

S. sier innledningsvis at han må gjenta noen selvfølgeligheter før han kommer inn på de omstridte punktene. Dessverre sier han ikke hvor selvfølgelighetene slutter og de omstridte punktene begynner. Det kan sikkert være forskjellig etter øynene som ser. Sjøl ringte jeg KK-redaksjonen for å høre om artikkelen var den første i en serie og de 14 punktene selvfølgelighetene...

Problemet med S. i artikkelen er at han er for allmenn, han griper ikke inn i motsegelsene folk har. Så får vi andre fortsette å grave og spørre, forlange konkrete analyser, få'n ut på flatmark rett og slett.

1. Du sier at det du legger fram i artikkelen ikke er analysen, men forsøk på å trekke opp en skisse av hva analysen må bygge på. Mener du at AKPs militærpolitiske program bygger på samme grunnmuren, eller mener du som jeg at det mangler noe vesentlig, nemlig en analyse av den økonomisk utviklinga av imperialismen i dag?

2. Du sier at imperialismen betyr krig, men at det ikke er umulig å utsette eller hindre en bestemt krig. Jeg oppfatter deg sånn at det er svært vanskelig, men ikke

umulig å hindre en 3.verdenskrig utløst av en av de to supermaktene USA eller Sovjet. Hvordan ser du det i forhold til P.G.G.'s - s tese om å utsette krigen?

3. Du sier at "under imperialismen finnes det ingen andre midler enn krig som kan gjenopprette balansen mellom styrke og innflytelsesområde." Betyr det nødvendigvis verdenskrig? USA overtok verdenshegemoniet uten sjøl å utløse noen verdenskrig, men godt hjulpet av de to verdenskriger. Koreakrigen forpurra muligens en 3.verdenskrig allerede i 50-åra og Vietnamkrigen ga USA-imperialismen mer eller mindre banesår. Betyr ikke det at også Sovjet kan vinne hegemoniet gjennom økonomisk infiltrasjon kombinert med USAs nåværende sjølmordspolitikk i u-landa?

Egentlig er den slags spekulasjoner og sammenlikninger lite interessante. Derimot er de helt i tråd med innrettinga på S. 's artikkel. Det situasjonen skriker etter er konkret analyse av fakta. At AKP slutter å diskutere krig/fred som et reint militærpolitisk spørsmål. At S. n & co f.eks. tar opp spørsmåla jeg reiser i innlegget 5.9. - "Noen spørsmål om AKPs militærpolitikk".

Øystein PS.

I nevnte innlegg står det et sted: "Hvor viktig er kapitaleksport til Sovjet?" Det skal stå: "Hvor viktig er kapitaleksporten for Sovjet?"

SK-BERETNINGAS OPPSUMMERING AV DET ANTI-IMP. ARBEIDET

(Note: Vi gjør oppmerksom på at innlegget til Anders er skrevet før landsmøtet, men først mottatt av FFP-red kort tid tilbakke. Red)

Først: Mitt utgangspunkt er at jeg var med og forberedte danninga av 3.verden Komiteen (3VK), og var fraksjonsleder i perioden 1978 -80. Jeg foreslår at avsnittene om anti-imperialistisk arbeid i beretninga fra SK avvises av Landsmøtet. Avsnittene finner du på side 15,22 og 25.

Den viktigste begrunnelsen er at oppsummeringa ser bort fra (underslår) helt sentrale fakta i perioden fra 2.LM og fram til våren 1980, og dermed gir et feilaktig bilde av utviklinga av det anti-imperialistiske arbeidet. Beretninga oppsummerer partiets arbeid med 3VK i 4 setninger: "Partiet støtta den nyoppretta 3.verdenkomiteen. Arbeidet med PAC-turner var vellykka. Komiteen oppnådde også endel andre resultater.

Komiteen blei oppretta på ei for omfattende plattform, noe parti-ledelsen har et stort ansvar for.

Men hva er fakta?

- a) SK tok initiativet til dann- inga av 3VK.
- b) Prinsippprogrammet blei skri- vi av et SKAU-medlem og overle- vert "fraksjonslederen" dagen før 3VKs Landsmøte med beskjed om at den skulle stemmes igjennom. Dette blei gjort. (Prinsippprogra- mmet var på ca 25 sider trykte A5 sider!)
- c) Det eksisterte ingen fraksjon som fungerte i perioden 76 - jan- 78. Dette skjedde uten at SKAU greip inn, eller kritiserte "fra- ksjonslederen" for dette. Frak- sjon blei oppretta i 78 etter in- itiativ fra kamerater i fronten.
- d) SK vedtok i 76 at 3VK skulle være den anti-imperialistiske fronten partiet skulle priorite- re høyest og sendte ut direktiv om dette til DS-ene. Direktivet blei oppheva våren-80.
- e) I PAC-arbeidet blei det gjort to store feil som henger sammen:
 - 1) PAC blei ensidig kjørt fram som en sterk og enhetlig fri- gjøringsorganisasjon. Dette var ikke sant og dette visste SKAU. Såvidt jeg veit har PAC aldri hatt over 300 aktive medlemmer og de fleste befinner seg utafor Az- ania. (Nærmere bestemt Tanzania).
 - 2) Da PAC blei splitta i to blei informasjon om denne saka bevisst holdt tilbake og fraksjonen fikk beskjed om å ikke si noe, men vente og se. Dette førte til mye usikkerhet og svekka tillit til 3VKs ledelse.
- f) "Frigjøringsfondet" ble ved- tatt satt i gang av SK og fraksj- onslederen fikk direktivet en uke før landsstyremøte i 3VK som sku- lle vedta dette. Saka blei pres- entert på LS-møte uten at delega- tene hadde fått anledning til å sette seg inn i saken og disku- tere i sine komiteer. Men "fri- gjøringsfondet" blei kjørt igjenn- om. Dette førte til nye, større problemer for 3VK på alle plan. (Nov.77).
- g) Fra våren 78 og videre slutta SKAU med "direktivlinja". (Den nylig oppretta fraksjonen ved- tok en kritikk av SKAUs behand-

ling av "Frigjøringsfondet"våren 78) og det ble tatt et positivt initiativ i forbindelse med kad- erkurs høsten 78.

h) Våren 78 tok SK initiativet til Afrika Horn konferansen, som man tok sikte på skulle holdes høsten 78 og seinere våren 79. denne skulle kun organiseres av 3VK og partiet skulle underhånden tre til med kader og pengemidler. Denne gikk i dass pga kader og pengefri- sa til partiet. Men fortsatt skulle man prøve å ro konferansen i havn, dette gikk ikke. Her gjo- rde SK en prinsippiell feil ved å ikke lage et klart skille mellom parti og front.

i) Og i løpet av tida 76-78 opp- arbeidet 3VK en gjeld til Duplo på ca 50 000 kr. (Denne gjelda besto for en stor del av ubetalte regninger fra såkalte lokale gru- pper som vokste opp og døde hen- like raskt som sopp om høsten). Gjelda måtte betales raskt for nå var det krise! Penga blei samla inn over stakk og stein....

I dag finnes det noen rester av 3VK spredt rundt omkring i landet.

j) Er det SKs(SKAUs) skyld altсам- men? Har ikke kaderen i 3VK vært med på dette? jo, mer eller min- dre frivillig har vi vært med på løpet, men det fratar ikke SK/SK- AU hovedansvaret for utviklinga av 3VK i perioden.

Jeg vil presisere at dette ik- ke er et alternativt forslag til

beretning, men en begrunnelse for hvorfor Landsmøtet må avvise SKs oppsummering av det anti-imperialistiske arbeidet.

3VK er bare en front, derfor ville det være interessant å få lese hva andre fronter synes om SKs oppsummering.

Til slutt: Når du har lest dette, les avsnittene på sidene 15,22 og 25 og steder der det står om frønt politikk og se om det ikke er et fortegna bilde som blir gitt i beretninga.

Kameratslig hilsen Anders

KOMMENTAR TIL UDS-FORMANNEN I JERN & MET: AD. OLE P

UDS-formannen i jern&met. avslutter innlegget sitt i september-FFP med en kraftsalve om hvem denne Ole P er og hvordan han har havna i det sentrale valgkamp utvalget uten hans viten. Det hadde vært en fordel om UDS-formannen hadde undersøkt dette før han skriver om at det er naturlig at utvelgelsen av denne kameraten skulle skje i samråd med UDS og at dette er en utålelig praksis. Dette er ikke mer mystisk enn at Ole P er en kamerat som har vært disponert til sentrale oppgaver i lengre tid og før det fantes noe UDS for jern og metall. Han blei disponert til det sentrale valgkamputvalget fra

et organ under SK for å ivareta visse oppgaver i valgkampen. Hans oppgave har ikke vært å undersøke valgkampsituasjonen i jern og metall i Oslo, det har derfor ikke vært naturlig for han å diskutere dette med UDS.

Laget hans har sjølsagt kjent til at Ole P var disponert til sentrale oppgaver så det er ingen grunn til at UDS-formannen skal insinuere at det har vært foretatt uttidig kadrørøsking fra hans underdistrikt.

HB

Dette forslaget til budsjett over månedlige inntekter og utgifter har vi mottatt fra en fagligavdeling som sjøl benytter det . - En idé for andre?

UTKAST TIL SKJEMA FOR BUDSJETT

INNTEKTER

Fast arbeidsinntekt, netto:

Trygder:

Bidrag:

Enstra arbeide:

Andre inntekter:

Sum:

UTGIFTER

Boutgifter: Husleie:

Strøm/brensel:

Renter/avdrag:

Telefon:

Andre:

Sum:

Studielån, renter/avdrag:

Andre lån, renter/avdrag:

Sparing, angi formål:

Utgifter til barn: Bidrag:

Barnehageg o.l.

Andre:

Nat, husholdningsartikler:

Bil; bensin, reparasjoner, avgifter, forsikring:

" renter/avdrag på lån:

Reiseutgifter utenom bil:

Forsikringer, avgifter m.v.:

Møbler, ting til huset:

Klær, etc:

Sport, fritid, hobby:

Fest og moro:

Bøker, aviser, tidsskrifter:

Politikk: A. fast til partiet:

B. Annet til partiet:

Overskudd:

LYDUTSTYR TIL LEIE

Oslo AKP(m-l) eier et lydforsterkeranlegg. Dette står ubrukt i lange tider. Kan leies ut til fronter og organisasjoner for møter, demonstrasjoner og andre arrangementer. Er du interessert?

KONTAKT:

Au

S

Eller Helge R på AKP-kontoret, tlf. 414032.

"MINIMUMSANLEGG"

Inntil 4 mikrofoner for tale og sang med enkelt komp.

Egner seg for inntil 200 personer ute og enkle arrangementer inne.

Pris: kr. 600.

"MIDDELSANLEGG"

Inntil 4 mikrofoner for tale og sang med enkelt komp.

Pris: kr. 1000 til 1400 avhengig av størrelse.

(max. oppsett tilsvarende nesten standard "1.mai oppsett")

"STORT ANLEGG"

Inntil 16 mikrofoner. Alle muligheter.

Pris: Kr. 1600 til 2000 avhengig av størrelse.

I prisene er inkludert forsikring og teknikker. Transport kommer i tillegg. Tillegg på 10% for utearrangement. Arrangørene må stille 2-4 personer til sjauing og vakthold.

Flerdagersleie avtales særskilt.
